

Buzz, Buzz!

Marc Angelet Cantos

Artur Rodríguez

“Polonius: The actors are come hither, my lord.

Hamlet: Buzz, Buzz!”

Hamlet Act II Scene2. William Shakespeare.

Escena I

(Escenari buit. Sentim de fons un seguit d'explosions, crits. passen per l'escenari un parell de soldats ferits. Entren i surten. Sona una música de saxo. Apareix una jove que va vestida de Julieta,. Seguidament apareixen jove vestit d' Arlequino de Comèdia de l'Arte, el segueix un home vestit d'Armani dels anys noranta. Seguidament també apareixen un altre jove vestit de Superman i una dona que duu una túnica romana)

Actriu Principal: Només estic parlant del meu dret, del nostre dret, de saber què cony està passant. *(A jove actriu)* Passa'm l'aigua.

Primer Actor: No em toquis els collons.

Jove Actriu: Quasi no en queda.

Actriu Principal: Tinc set.

Actor Jove: Tots en tenim.

Primer Actor: És igual, doneu-li. Tanmateix avui ja no farem res.

Actriu Principal: *(A Jove Actriu)* L'aigua.

Jove Actriu: Està bé, està bé.

Aprenent: Jo també tinc set.

Primer Actor: Parem aquí, està decidit.

Actriu Principal: *(Ja ha begut)* Bé. Això està millor, molt millor.

Actor Jove: Espero que per fi ens puguem treure aquests vestits. *(A Aprenent)* Obre el bagul noi.

Primer Actor: *(A Actor Jove)* Sembles disgustat.

Aprenent: Qui té la clau?

Actor Jove: Jo? Per què?

Actriu Principal: La tinc jo.

Primer Actor: Per res, per res.

Aprenent: Obres?

Actriu Principal: Espera, ara no la trobo.

Actor Jove: Ha estat una bona idea, des que no tenim la furgo, arrossegar aquest bagul...

Actriu Principal: On cony la dec haver posat?

Jove Actriu: (*Referint-se al bagul*) Sembla que tingui deu milions d'anys.

Primer Actor: És clar que no la troba.

Actriu Principal: Com?

Actor Jove: Oh, no...

Primer Actor: La clau no la troba... perquè la tinc jo.

Actriu Principal: Bravo.

Aprenent: Una altra baralla no!

Actor Jove: Almenys ja ens podem treure els vestits, no?

Actriu Principal / Primer Actor: Sí.

Jove Actriu: Oh, oh.

Primer Actor: Sí, ja us els podeu treure.

Actriu Principal: És clar, acamparem aquí.

Aprenent: (*Referint-se al bagul*) Puc anar obrint-lo si us sembla.

Primer Actor: És clar. Té. (*Li dona la clau*)

Aprenent: (*A Jove Actriu*) M'ajudes?

Actor Jove: Tinc fred.

Actriu Principal: Què esperaves, noi?

Actor Jove: Fa fred.

Actriu Principal: No t'ho van dir això?

Actor Jove: Collons, no.

Primer Actor: No et queixis home! No veus quins braços se t'han posat?

Actor Jove: Collons que sí.

Primer Actor: Doncs deixa't estar d'hòsties. Aquesta és l'autèntica marca de l'actor.

Actriu Principal: (*A Aprenent*) Atent noi, que toca perorata.

Primer Actor: El treball. Això defineix les persones. La feina. I el nostre és un treball purament físic, en pots estar segur.

Aprenent: Si em passeu els vestits els aniré desant.

(Es comencen a desvestir, veiem que a sota d'aquests vestits tenen la roba que porten normalment. Anem veient que els vestits que duen normalment són vestits de finals del segle passat, models de 1890 més o menys)

Actriu Principal: Aquí tens el meu. Veieu? Mentre uns xerren, els altres *treballen*.

Primer Actor: Mira, si et...

Actor Jove: Ja he entès la idea, està clar.

Primer Actor: Ja en parlarem. Aquí tens el meu vestit, noi. Plega'l amb cura.

Aprenent: D'acord.*(Quan acaba deixa el bagul i agafa una vella capsa que té i que mai deixa)*

(Es fa un breu silenci. Tots miren Primer Actor)

Primer Actor: Està bé! No tenim res per sopar.

Actor Jove: No queda res de pasta de la furgo?

Actriu Principal: No ens en van donar gran cosa.

Jove Actriu: Quatre ferros mal soldats, què volíeu?

Actriu Principal: Hagués estat millor conservar-la.

Primer Actor: Us asseguro que no.

Actor Jove: En això estem d'acord.

Primer Actor: No passava la ITV ni de conya.

Aprenent: Però no dèieu que el motor era de puta mare?

Primer Actor: *(A actor jove)*Motor Perkins, eh?

Actor Jove: De la Segona Guerra Mundial, a prova de bombes.

Primer Actor: El motor estava bé, però la...

(Sentim de fons una explosió i so de trets)

Actriu Principal: Déu, quan acabarà?.

Jove Actriu: Sí...

Aprenent: Doncs no sé que farem, jo no em puc posar al llit així, sense haver menjat res.

Actriu Principal: Potser el senyor ens podria dir on cony anem, ja que, portem quatre dies caminant, dormint al ras i menjant menús de 750 peles que ni tan sols els camioners accepten!

Aprenent: Em sembla que ho sé.

Jove Actriu: El què?

Aprenent: Totes aquestes raons.

Actor Jove: Noi, parla.

Aprenent: La mort del rei.

Primer Actor: Un assumpte molt brut.

Actriu Principal: Pobre príncep.

Primer Actor: La vida, ja...

Actriu Principal: Veure com la teva mare es casa amb el teu tiet.

Aprenent: Raons, raons, tothom vol motius per viure i tot això no pot portar res de bo.

Jove Actriu: Podries ser més clar per variar una mica, no?

Primer Actor: Sempre parles raro, eh noi? I sempre vas amb la teva maleta. *(Riu)* Però quan toca callar calles, et mossegues la llengua i tanques la boca. I treballes, saps fer la feina.

Jove Actriu: *(De sobte)* Podríem menjar igualment! Passeu-me els plats.

Actor Jove: Què?

Aprenent: És veritat, els vaig a buscar.

Jove Actriu: *(A actor Jove)* Posa els gots.

Actor Jove: Per què?

Jove Actriu: Tu fes-ho.

Primer Actor: Em sembla que ja sé de que va.

Actriu Principal: D'acord, que soni la música!

(Tots comencen a córrer i a parar una immensa taula imaginària. Sona una música)

frenètica. Tots criden. A partir d'aquest moment l'escena adquireix un to de completa irrealitat que s'allarga fins que es torni a indicar el contrari)

Actor Jove: Què és aquesta música?

Primer Actor: Tampoc t'ho van ensenyar a l'acadèmia això?

Actor Jove: El què?

Actriu Principal: Els actors han pactat amb el dimoni!

Aprenent: Controlen el foc i les forces ocultes.

Jove Actriu: Experiències, experiències. L'amor i la mort.

Actriu Principal: Els vents, oh vents del món, veniu! *(So de vent)*

Primer Actor: Compte amb les forquilles!

Actor Jove: *(Ensenyant una ampolla buida)* Eh! Encara queda una mica de vi!

Primer Actor: Aleshores estem salvats. Aquell que begui de la mateixa ampolla que jo serà el meu germà!

Aprenent: Tot està a punt.

Primer Actor: Que comenci el festí.

Actriu Principal: Uau! *(A Primer Actor)* Ei, no ens ho pots amagar més. Necessitem saber quina és la nostra situació!

Primer Actor: D'acord, però em podries passar les costelles a la brasa?

Actriu Principal: Sí, és clar, n'hi ha de sobres per a tothom. *(Tot el menjar citat a continuació és evidentment imaginari)*

Primer Actor: Gràcies.

Aprenent: (a Jove Actriu) Em pots passar la sopa?

Jove Actriu: Compte que crema.

Actor Jove: Hòstia puta, quina bona olor.

Primer Actor: La situació és la següent... una mica de vi, noi?

Aprenent: Amb mot de gust. *(Rep l'ampolla buida)*

Primer Actor: El bolo de demà és l'últim que tenim programant. *(Esclata a riure)*

Jove Actriu: Aquesta carn es desfà a la boca.

Actor Jove: Algú vol pa torrat?

Actriu Principal: Una llesca, sisplau.

Primer Actor: Les últimes trenta mil peles van anar en cartes als programadors del país.

Actor Jove: “Marchando” les torrades!

Primer Actor: Que no només no ens han contractat sinó que ni tan sols ens ha contestat!

Jove Actriu: Aquí tinc pernil i formatge.

Actriu Principal: Oh! Que acaparadora.

Actor Jove: El vi...

Jove Actriu: Mmmm, que bo!

Actor Jove: El vi...

Primer Actor: La nostra situació és límit.

Actor Jove: El vi...

Aprenent: *(Referint-se a Actor Jove)* Sembla que li agrada.

Primer Actor: Sense diners i sense bolos.

Actriu Principal: Porta el pernil.

Jove Actriu: Hauràs de ballar per aconseguir-lo!

Actriu Principal: *(Comença a ballar)* La dansa del pernil.

Primer Actor: Ens dirigim... a Elsionre!

Actor Jove: Com?

Actriu Principal: S'ha tornat boig! *(Riu)*

Actor Jove: Placatge. *(Es tira a les cames de Actriu Principal)*

Jove Actriu: Al mateix castell reial?

Primer Actor: Al mateix, al mateix.

Aprenent: Vols dir que...?

Primer Actor: Sí, noi, sí.

Actriu Principal: La dansa del pernil.

Aprenent: Davant del príncep?

Primer Actor: És amic meu.

Actriu Principal: Amic seu!

Primer Actor: Sí, amor meu.

Actriu Principal: *(Comença a bordar i a fer festes com un gos)* Senyor príncep, als seus peus.

Príncep del meu cor.

Primer Actor: Té, un os.

Actriu Principal: Gràcies.

Aprenent: Jo respecto el jove Hamlet.

Primer Actor: Us fa por ? *Trenca a riure)*

(Fosc)

Escena II

(Una sala del palau d'Elsinore. Tots estan asseguts per terra, o damunt de les maletes, visiblement cansats. esperant al príncep Hamlet)

Actriu Principal: Hola realitat.

Primer Actor: Que no sembli que ens estem foten de gana.

Actor Jove: Som actors, ja ho saben.

Primer Actor: Ens estem jugant els futur, no val a fer el gili...*(Senten so de passes de lluny i els arriba l'eco d'una conversa)*

Poloni: (de fons) Han arribat els comedians, milord.

Hamlet: Buzz, buzz!

Poloni: Pel meu honor...

Hamlet: Aleshores cada actor anava a cavall d'un ase.

Actriu Principal: *(Damunt del text que sentim de fons)* Ja són aquí!

Primer Actor: Compostura cony! Compostura!

Actor Jove: Monarquies...

Actriu Principal: No és el moment!

Primer Actor: *(a Aprenent)* Vinga noi aixeca't!

Jove Actriu: Vaig bé així?

Actor Jove: Tens aspiracions a ser reina tu?

Primer Actor: *(a Aprenent)* La camisa per dins. És un príncep!

Actor Jove: Pixa dret com tothom, cony!

Actriu Principal: *(a Primer Actor)* Calia que fos republicà?

Poloni: (de fons) Són els millors actors del món, tant si fan tragèdia com comèdia, com drames històrics, pastorals, comico pastorals, històrico- pastoral, tràgica-històrics, tràgico-còmico-històrics, tràgico-còmico-històrico-pastorals, d'escenes

invisibles, o poemes il.limitats. Ni Sèneca no els és massa pesant, ni Plaute massa lleuger. Tant si segueixen les unitats com si es prenen llibertats, aquests són els únics.

Actor Jove: Ens va el rotllo eclèctic a nosaltres!

Aprenent: Hem de fer alguna reverència?

Actriu Principal: Què?

Aprenent: Si cal fer ...?

Actriu Principal: Té raó!

Actor Jove: Jo no m'agenollo per ningú!

Actriu Principal: Tu faràs el que et diguem!

Primer Actor: Calleu, ara me'n recordo....

Jove Actriu: (*a Actor Jove*) Que fa?

Actor Jove: Remeber when...

(De lluny sentim el diàleg de Hamlet)

Hamlet: Ah, Jefte, jutge d'Israel, quin tresor que tenies!

Poloni: ¿Quin tresor tenia, milord?

Hamlet: Quin?

Doncs només una sola i bella filla,

a qui estimava en excés.

Poloni: Tornem-hi amb la filla!

Hamlet: ¿No tinc raó vell Jefte?

Poloni: Si em dieu Jefte, milord, sí que tinc una filla, a qui estimo en excés.

Hamlet: No és pas aquesta la continuació.

Poloni: Doncs, ¿com continua, milord?

Hamlet: Així:

Com per Atzar, déu ho sap,

i després, ja ho dsabeu:

li va passar el que havia de passar.

La primera estrofa de la meva piadosa cançó us dirà més coses, perquè, mireu: acaba el meu entreteniment.

Primer Actor: *(Damunt del text de fons)* Va ser ara farà vuit o nou anys, Napoleó en persona va entrar al camerino...*(pausa)*

Actriu Principal: I que vas fer?

Primer Actor: No me'n recordo, no em pressionis!

Aprenent: Napoleó?!

Primer Actor: En persona, noil! I saps que em va dir?

Actriu Principal: No interessa que va dir ell sinó que cony vas fer tu!

Actor Jove: Jo el saludaré com una persona normal! Un hola...

Aprenent: *(a Jove Actriu)* Napoleo, has vist?

Actor Jove: ...encaixada de mans...

Jove Actriu: *(a Aprenent)* Es veu que sí!

Actor Jove: ... copet al cul i vengam campeon!

Actriu Principal: Que no se li acosti!

Primer Actor: Sí... Me'n recordo! Al marxar. Vam fer una reverència al marxar! *(pausa)* O no...

Jove Actriu: He sentit dir per això que el protocol funciona diferent a cada país. Hi ha diferents maneres de saludar.

Aprenent: Això ho he sentit, això ho he sentit!

Jove Actriu: Genuflexions, agenollats, salutació militar...

Actor Jove: Morreig amb llengua...

Jove Actriu: ...encaixada de mans, torsió del tronc...

Primer Actor: El que passa que no és el mateix un polític que un príncep!

Actriu Principal: Com a mínim posem-nos d'acord! Que fem?

(Entra Hamlet i Poloni)

Hamlet: Benvinguts senyors!

(Primer Actor s'agenolla, Actor Jove fa una salutació femenina, Actriu Principal allarga la mà,

Aprenent flexiona el tronc, Jove Actriu saluda militarment. Primer Actor se'ls mira)

Primer Actor: Collons...

Hamlet: M'alegro de veure't tant bé. Benvinguts bons amics. Ah mira: el meu vell amic!

*L'última vegada que ens vam veure no tenies pas aquesta franja de pèl al llavi.
¿Què? ¿Has vingut a Dinamarca a estirar barbes? Per la mare de Déu que la
vostra senyoria, d'ençà que no veiem, s'ha acostat més al cel, just igual que
l'alçada de la sola d'un tapí. Demana a Déu que la teva veu no perdi dring com les
monedes d'or esquarterades sense valor legal. Senyors, molt benvinguts. I ara farem
com els falconers francesos que s'agafen al primer ocell que troben: engega 'ns el
primer discurs que et vingui al cap. Vinga dona'm un tast de la teva qualitat
artística; au va, un discurs ben apassionat.*

Actor Jove: *(a Aprenent)* Tu creus que li tirarà cacauets?

Primer Actor: *¿Quin discurs voleu, milord?*

*Hamlet: Una vegada et vaig sentir un monòleg que no es va representar mai, o potser només
una vegada*

Actor Jove: Per alguna cosa seria.

Hamlet: ... perquè recordo que l'obra no va agradar a la majoria de la gent

Actor Jove: *(a Aprenent)* Aleshores segur que vam ser nosaltres!

*Hamlet: Era com donar caviar als plebeus. Però tal com em va semblar a mi i a d'altres amb
un millor discerniment era una obra excel·lent, amb una bona distribució
d'escenes, representada amb tanta habilitat com contenció. recordo que n'hi va
haver un que va dir que els versos no eren prou picants per donar gust al
argument, i que no hi havia prou matèria en l'expressió per poder acusar l'autor
d'afectat; però va considerar que el mètode bo, sa i dolç, alhora sense decorats
cridaners i de proporcions adequades. Hi havia una tirada que m'agradava de
manera especial: el conte que Enees explica a Dido, Príam. Si encara els tens viu
a la memòria, comença amb aquells vers que diu... a veure... a veure...*

Pirrus , ferotge com la bèstia d'Hicrània,

No, No va així; comena amb "Pirrus..."

*Pirrus, ferotge, d'armes tenebroses
i de negres propòsits, és igual que la nit
que, amagat al ventre del fatídic cavall,
vol tacar el seu aspecte, terrorífic i negre,
amb un blasó més fatídic encara.
Des del cap fins als peus, tot ell
és de color vermell, terriblement tacat
amb sang de pares, mares, fills i filles,
quallada amb l'escalfor dels carrers flamejants,
que projecten clarors infernals i cruels
al crim del seu senyor. Encès d'ira i de foc,
i amb ulls encesos com l'infern,
Pirrus busca el vell Príam.
Ara continua tu.*

(quan acaba de recitar sentim una forta ovació. Saluda al públic, algú del públic surt i li dona un ram)

Poloni: Per Déu milord, ho heu dit molt bé: amb una bona entonació i amb molt de sentit. (li dona un premi MAX, flashes de foto)

(Primer Actor es troba perdut i no sap com començar. Actriu Principal Se li acosta li treu amb reverència l'abric que duu i comença a recitar molt suaument el monòleg. Mentre el primer actor recita el fragment la resta de la companyia anirà fent sons com si d'una lectura radiofònica es tractés, mentre l'aprenent toca amb la flauta una melodia)

Actriu Principal: "Ben aviat el troba..."

Primer Actor: *(veu alta)* "Ben aviat el troba..."

Actriu Principal: "...donant cops massa curts als grecs;"

Primer Actor: "...donant cops massa curts als grecs;"

(Els actors fan so d'espases l'una contra l'altre)

Primer Actor: "...la vella espasa

*no li obeeix el braç i es queda quieta,
sorda a les seves ordres. En lluita desigual,
Pirrus va contra Príam i pega inútilment amb fúria;
però amb l'alè i el vent de la cruel espasa,
el vell cau exhaurit. La inestables Troia,
com si sentís el cop, amb els cims flamejants,
s'enfonsa sobre els fonaments, i amb un soroll atroç*

(Els actors engeguen un gramòfon que emet crits i terrabastalls, ells també criden demanant ajuda)

*immobilitza Pirrus. Perquè mireu, l'espasa,
que s'abatia sobre els cabells argentats
del respectable Príam, sembla enganxar-se a l'aire.*

(Amb una placa de metall fan so de vent)

*I així, com la pintura d'un tirà, s'estava Pirrus,
neutral al seu propòsit i desig,
sense fer res.*

Però tal com sovint sentim, abans de la tempesta

(S'afegeix al vent el so de pluja, fet amb una canya amb ora per dins)

*un silenci en el cel, i un repòs en els núvols,
i s'apaivaga el vent agosarat, i la terra, aquí baix,
emmudeix com de mort, fins que l'horrible tro,*

(So de tro)

*esquinçant el firmament, així, després d'aquella pausa,
se li desperta a Pirrus la venjança i es llença a l'acció
Mai no van caure els malls dels Cíclops sobre
l'armadura de Mart, forjada a prova de l'eternitat,*

(Sentim martells picant amb força)

*amb menys compassió que l'espasa sangonosa
de Pirrus, sobre Priam.*

*Vés-te', Fortuna, vés-t'en! I vosaltres, déus,
reunits en consell, arrenqueu-li el poder,
trenqueu-li tots els radis de la roda,
i feu-la rodolar pendent avall del cel,
tant avall com l'infern."*

Poloni: Això és massa larg.

*Hamlet: Ja anirà a cal barber, junt amb la vostra barba. Si et plau continua. Aquest és dels que
s'estima més un ball o un acudit pujat de to. Si no s'adorm. Continua amb allò
d'Hècuba.*

Primer Actor: "Però qui pogues veure la Reina envelada..."

Hamlet: ¿Reina envelada?

Poloni: Està bé. "Reina envelada", molt bé.

*Primer Actor: "...córrer descalça amunt i avall, amaçant les flames
amb els seus plors, amb un parrac al cap,
on duia abans la diadema, i per vestit
sobre el seu llom cansat de portar els fills,
un cobrellit arrabassat entre crits i la por..."*

(La jove actriu comença de fons a fer crits i plors)

*Qui pogués veure això, amb llengua verinosa
acusaria la Fortuna de traïdora;
però si els déus mateixos l'haguessin pogut veure
contemplen el maligne crim de Pirrus
quan tallava amb l'espasa el cos del seu marit,
el crit immediat que va llençar amb esclat*

(La jove actriu fa un gran crit)

-si les coses mortals els entendreixen-

*hauria fet que els ulls celestials s'humitegessin
omplint els déus de pietat.”*

(La flauta de l'aprenent s'atura)

Poloni: Mireu com es torna pàl·lid i li venen llàgrimes als ulls. Prou, si us plau.

Hamlet: Prou. Ja em recitaràs més tard el fragment que falta. Bon senyor ¿us voleu encarregar de d'acomodar els comediant? Escolteu: feu que els tractin bé, perquè són la síntesi i el resum de la crònica dels nostres temps. Quan sigueu mort us faria més servei un epitafi dolent que no pas que us procuressin mala fama mentre viviu.

Poloni: Milord, els tractaré tal com es mereixen.

Hamlet: pels claus de Crist, senyor! Tracteu-los millor. Si els tracteu com es mereixen ¿qui s'escaparà de ser fuetejat? Tracteu-los conforme al vostre honor i dignitat. Com menys s'ho mereixin més mèrit tindrà la vostra generositat. Acompanyeu-los.

Poloni: Veniu, senyors.

Hamlet: Seguiu-lo, amic. Demà escoltarem un altra obra.

escolta, amic, ¿coneixes L'assassinat de Gonzago?

Primer Actor: Sí, milord.

Hamlet: Doncs el recitaràs demà a la nit. ¿Podries aprendre't una tirada d'una quinzena de versos que jo t'escriuré i afegir-los-hi?

Primer Actor: Sí, milord.

Hamlet: Molt bé, doncs. Segueix aquest senyor i mira de no burlar-te'n.

Escena III

(Habitació petita on només s'hi poden veure tres llits individuals, i una porta que dona al bany)

Poloni: *(entra a l'habitació seguit dels actors de la companyia)* S'estaran aquí. Espero que estiguin còmodes.

Primer Actor: Hi ha tres llits!

Poloni: Qui diu que la gent de teatre no té estudis?

Actriu Principal: Em sembla recordar que el príncep Hamlet ha dit...

Poloni. El príncep Hamlet no recorda massa. Jo de vostès no dipositaria tanta confiança ni en la memòria ni en el seny del nostre jove príncep.

Primer Actor: M'està dient...

Poloni: Estic dient que farien be en acomodar-se i preparar l'entreteniment per demà.

Actor Jove: *(a Jove Actriu)* Entreteniment...

Poloni: No cal dir que queda terminantment prohibit moure's de l'habitació. Ningú, repeteixo, ningú pot moure's sense una ordre prèvia. *(Mira els paquets que duen els actors)*
Que hi duen?

Actriu Principal: El vestuari per l'obra. També ens ho prohibirà això?

Primer Actor: *(a Actriu Principal)* Prou.

Actriu Principal: *(a Primer Actor)* Encara voldran que fem l'obra despullats.

Poloni: *(marxant)* No dubto que seria força més interessant. *(tanca la porta)*

Actor Jove: *(Imitant Hamlet)* "Milord els tractaré com es mereixen", "oh, no. Tractel's millor, tractal's conforme el vostre honor i dignitat bla, bla, bla!"

Jove Actriu: ja està bé, cony!

Aprenent: Els llits són còmodes si més no.

Actriu Principal: Només hi ha un lavabo.

Primer Actor: A veure... Nosaltres *(referint-se a Actriu Principal)* dormirem en aquest llit.

(Els dos actors jove se situen cadascun en un dels restants llits, deixant a la jove actriu al centre. Tots dos intentaràn que l'actriu es decideixi pel seu llit. Finalment aquesta decideix anar cap al llit de Actor Jove. Quan hi arriba)

Jove Actriu: *(a Actor Jove)* Fot el camp! *(Actor Jove es dirigeix al llit de Aprenent)*

Actor Jove: Això és una merda!

Primer Actor: No et queixis. *(a Actriu Principal)* Deixa la maleta sota el llit.

Actor Jove: Que vol dir que no em queixi?

Primer Actor: Vol dir que tanquis la boca. *(a Actriu Principal)* Sota el llit collons!

Actriu Principal: No hi cap!

Actor Jove: Això és indecent!

Jove Actriu: És el que hi ha.

Actor Jove: Doncs el que hi ha és una merda. I m'agradaria saber qui cony va negociar les condicions d'aquest bolo.

Primer Actor: Les condicions del...

Actriu Principal: *(tallant-lo)* ...del puto bolo aquest les va negociar el mateix que fa que et puguis comprar la roba que portes, el mateix que fa que no et moris de gana, el mateix que et va treure de la merda de companyia amateur on estaves, i el mateix que fa que cada dia siguis més bon actor i més desagraït. *(a Primer Actor)* I no sé que collons hi ha a la maleta però no hi cap sota el llit! *(Surt i se'n va al lavabo)*

(Silenci)

Jove Actriu: Quina obra farem demà?

Primer Actor: *(intentent ficar la maleta sota el llit)* Cony de maleta!!

Jove Actriu: Quina...

Primer Actor: *(en veu baixa)* La mort de Gonzago.

Jove Actriu: Quina?

Primer Actor: *(Cridant)* La mort de Gonzago!

Actor Jove: Collonut!

Primer Actor: No hi tornem...

Actor Jove: Primer l'habitació i ara això! Que collons, perquè no fem Terra Baixa!

Aprenent: La van fer l'any passat al Nacional...

Actor Jove: El que li he aguantat al Nacional no li he aguantat a una dona! La mort de Gonzago... Deu ni do. Ens anem modernitzant.

Actriu Principal: Som una companyia de repertori.

Actor Jove: Som una companyia del paleolític, diria jo...

Actriu Principal: Ens devem als clàssics!

Actor Jove: jo no em dec a ningú que porti quatre-cents anys sota terra, i més quan ens entestem a representar-los amb una direcció, escenografia i vestuari que fa quatre-cents anys ja estaven passats de moda!

Jove Actriu: Ara t'has passat!

Actor Jove: Ara m'he passat?

Primer Actor: Doncs si no t'agrada com funciona la companyia.

Actor Jove: Que eh? Que passarà? (*a Jove Actriu*) I tu no et posis de la seva part perquè penses el mateix que jo!

Jove Actriu: És cert que penso que estaria bé tocar autors contemporanis, obres amb cert compromís social, però la manera...

Actriu Principal: Compromís social! Ja hi tornem!

Primer Actor: Feu-vos de Greenpeace cony!

Actor Jove: Aixó vinga! Representem la Mort de Gonzago! Despertem les consciències d'un poble amb una obra que...

Primer Actor: Despertar les consciències? Compromís social? Ara em direu que voleu fer teatre polític!

Jove Actriu: I perquè no?

Actriu Principal: Perquè no es la línia aquesta companyia!

Actor Jove: La línia d'aquesta companyia ja fa força temps que es va desdibuixant! I no ens enganyem, és el primer bolo que tenim des de fa mesos i mireu on som. Estan passant coses al nostre voltant cony, i sembla que vulguem fer veure que tots és

igual que abans. Tant costa d'entendre que vulguem parlar de que passa al nostre voltant,? Algú li sona la paraula racisme, genocidi, terrorisme? Collons a veure si despertem d'una puta vegada!

Jove Actriu: Estic d'acord!

Actriu Principal: Això no serà mai una companyia de teatre polític, perquè el nostre objectiu...

Actor Jove: El nostre objectiu?

Actriu Principal: Sí el nostre objectiu és portar els clàssics al gran públic.

Actor Jove: Joder..

Actriu Principal: I ara em dirà qui ha superat als clàssics! Qui millor que Shakespeare, Sòfocles, Racine?

Jove Actriu: No es tracte de superar o no, es tracte de parlar d'allò que passa l nostre voltant.

Primer Actor: Us heu tornat bojós... Heu vist on som? S'està preparant una guerra aquí! Hem hagut de creuar tres regiment per arribar fins aquí. El rei d'aquest país fa dos dies que és mort, Fortimbras és a una setmana de viatge i ve disposat a tot. Voleu fer teatre polític?

Actor Jove: Precisament és ara i aquí on nosaltres tenim un sentit. Perquè cony fem teatre sinó per explicar allò que passa, perquè...

(truquen a la porta)

Primer Actor: Qui cony?

(entra un soldat)

Soldat: Tinc ordre de registrar les seves pertinences.

Primer Actor: Perdó?

(El Soldat dona a Primer Actor un paper i seguidament obre el bagul)

Actriu Principal: Què fa? Vagi amb compte!

(Sense dir res Primer Actor agafa a Actriu Principal mentre els soldat registre les bosses.

Primer Actor i Actor Jove no deixen de mirar-se. L'aprenent agafa la seva maleta entre els braços)

Soldat: *(Mentre regira)* No és personal. Estem en una situació delicada i hem de registrar tothom qui entra.

Primer Actor: No es preocupi.

(Actor Jove emet una rialleta perquè Primer Actor ell senti)

Primer Actor: Li demano però que vagi amb compte. És ell vestuari que utilitzarem demà davant el rei i no ens agradaria que es fes malbé. Oi?

Soldat: Entenc... *(Quan acaba veu la capça de l'Aprenent)* Que hi duus a la caixa noi?

Aprenent: Res.

Soldat: Ensenya'm que hi duus.

Aprenent: *(pausa)* No.

Soldat: No t'ho demano, t'ho exigeixo!

Aprenent: *(pausa)* No, ho sento.

Primer Actor: Noi, per favor...

Jove Actriu: No facis tonteries.

Aprenent: La caixa és meva no vull ensenyar que hi ha. No crec que l'importi a ningú!

Soldat: Ja està bé noi, dóna'm la caixa. *(Fa l'acció de prendre el noi però aquest fa un moviment i l'esquiva)* Però que collons...

Actriu Principal: Prou de fer l'imbècil! Dóna-li!

Aprenent: Ningú em va dir que em registrarien! Ens han contractat ells perquè han volgut, no veig perquè no s'han de fiar de nosaltres.

Soldat: *(enfadat)* Mira xaval...

Aprenent: He dit que no. No tinc perquè ensenyar-ho!

Soldat: Contaré fins a 5. Espero que quan hauré acabat no farà falta que avisi als meus companys, perquè aleshores tots, TOTS, ens sortireu malparats. UN!

Primer Actor: S'ha acabat nano, ensenya-li d'una puta vegada!

Actriu Principal: ja n'hi ha prou!

Soldat: DOS!

Aprenent: No tinc perquè fer-ho.

Primer Actor: La mare que el va...

Soldat: TRES!!

Primer Actor: *(a Soldat)* Un moment home!

Actriu Principal: Sigues raonable, ens posaràs en problemes.

Aprenent: Ells ens han contractat, ells ens han fotut en aquest forat, ells ens prohibeixen moure'ns com si d'una presó es tractes, i ara ells ens envaeixen l'intimitat! Què faran després eh?

Soldat: QUATRE!

Actor Jove: Té raó. No el poden obligar si ell no vol.

Primer Actor: El que faltava! Tu millor que callis!

Jove Actriu: És veritat!

Actriu Principal: L'altre!

Actor Jove: Ens estem tornat bojós o què? Venim a fer una punyetera obra de teatre i ens tracten com a gossos per la merda que cobrarem. *(a Aprenent)* No els hi ho ensenyis. No ho facis!

Soldat: CINC!

Actor Jove: Com si vol contar fins a deu!

Jove Actriu: No tenen dret, no el tenen! Som convidats del rei!

Soldat: Ara tornaré... I no ho faré sol.. *(fa per marxar)*

Primer Actor: Un moment oficial. *(L'agafa per l'espatlla i se l'enduu per parlar en privat)*
Veurà, aquest noi és inofensiu, sap? De debò sa mare me'l va confiar perquè en fes alguna cosa de profit....

Soldat: Ja ni ha prou!

Primer Actor: Em preguntava.... em preguntava si podríem arribar alguna mena d'acord per, ja m'entén, perquè vostè oblides l'incident i poguéssim donar l'assumpte per tancat. *(Treu el bitllet i agafa dos bitllets. El soldat ni s'immuta)* Collons! *(Treu tot el que te a la cartera i li dona.)* Oficial? *(El Soldat ho agafa)*

Soldat: Passaré aquest incident per alt. Al proper no serè tant comprensiu. Queda clar? *(Silenci)*

Queda clar?!!

Primer Actor i Actriu Principal: Sí, sí...

Primer Actor: I perdoni les molèsties.

(Soldat surt)

Primer Actor: La mare que el va...

Actor Jove: Que cony hi portes a la caixeta dels collons?

Aprenent: Res que us importi.

Primer Actor: I tant que m'importa! Tu saps la pasta que m'he deixat, i l'infart que he estat
apunt de tenir per la teva puta caixeta?

Aprenent :Jo no li he demanat?

Primer Actor: Queeeee?

Actriu Principal: Hem estat apunt de ser apallissats per un regiment de soldats, t'hem salvat la
pell, nano, només demanem... exigim saber que cony hi ha!

Aprenent: No.

Primer Actor: Serà... *(Tothom el persegueix per l'habitació)*

Aprenent: Sou pitjors que ells! És privat ho enteneu, privat? Què us fa pensar que us o
ensenyaré. Deixeu-me cony, Deixeu-me en pau! *(Surt corrents)*

Actor Jove: Que cony estem fent...? *(fa per seguir-lo)* I preguntaves perquè calia fer teatre
polític?*(surt)*

Primer Actor: Estan bojos. Tots!

Escena IV

(Cambra de Hamlet, decorada amb joguines de nen com ara un cavallet de cartró, un aparell de projectar imatges giratòries, un cavallet de joguina...etc. Apareixen Actor Jove i Aprenent)

Actor Jove: Ei, espera, on cony vas?

Aprenent: Deixa'm tranquil. *(S'adona que són en una habitació d'infant)* Què cony...?

Actor Jove: Hòstia.

Aprenent: On devem ser?

Actor Jove: Hòstia.

Aprenent: No sabia que hi hagués minyons a palau.

Actor Jove: És que no n'hi ha, a menys que consideris Hamlet un xicotet.

Aprenent: No fotis conya.

Actor Jove: Però un moment! *(Agafa una fotografia de damunt una taula)* Aquesta no és...?

Aprenent: La nòvia de Hamlet!

Actor Jove: Realment està bona la paia aquesta.

Aprenent: Es diu Ofèlia.

Actor Jove: Doncs jo trobo que té cara de Nadine.

Aprenent: Nadine?!

Actor Jove: Què?

Aprenent: Per què Nadine?

Actor Jove: En té cara. Creu-me. Qui va decidir el seu nom la va cagar.

Aprenent: Ah si? Doncs perquè ho sàpigues, qui va decidir el seu no es diu Poloni i és aquell senyor tan simpàtic que fa uns segons... *(Sentim uns sorolls)* Merda, ve algú!

Actor Jove: I tenim tots els números que sigui Hamlet.

Aprenent: Ens hem d'amagar.

Actor Jove: Sota la taula!

Aprenent: Ens veurà.

Actor Jove: Sota la taula!

Aprenent: Et dic que ens veurà!

(S'amaguen sota la taula. Entra Hamlet i no els veu)

Hamlet: Ara estic sol.

Ah, quina mena de canalla i esclau servil no sóc!

*¿No és monstruós que aquest comediant
en una ficció, en una somniada passió,
forci tot el seu cos al seu imaginar
fins a obtenir pal·lidesa en el rostre
i llàgrimes als ulls; un aspecte enfol·lit,
la veu trencada i totes les funcions del cos
adequant-se a les formes de la seva fantasia?*

Actor Jove: De què cony parla?

Aprenent: No ho sé, però se'l sent de puta mare.

Hamlet: I tot per res!

Actor Jove: És veritat.

Hamlet: Per Hècuba!

Aprenent: Hècuba!

Actor Jove: És clar!

Hamlet: ¿Què és Hècuba per a ell, o ell per a Hècuba,

que el faci plorar així?

Aprenent: Deu portar micro.

Actor jove: *(treu el cap)* Jo no veig cap micro.

Aprenent: El cabrón deu portar un micro inal·làmbric!

Hamlet: ¿Què no faria,

si el punxessin l'estímul i el crit de la passió

que jo sento?

Actor Jove: Ei, ei!

Aprenent: Què?

Actor Jove: Per què quan Hamlet parla sona tan bé i quan nosaltres ho fem sembla “El gran hermano”?

Aprenent: Jo que collons sé.

*Hamlet: Inundaria amb llàgrimes l'escena,
esquerdaria les orelles de tothom amb discursos horribles;
faria tornar boig el culpable i pàl·lid l'innocent,*

Aprenent: Això és humiliant.

*Hamlet: ...i deixaria confós l'ignorant, i desconcertaria
les facultats del veure i l'escoltar.*

Actor Jove: Ja t'ho dic, sona de puta mare, i no només perquè porti micro.

Hamlet: I en canvi jo,

Aprenent: Un moment.

*Hamlet: un canalla indolent i peresós, un trist
somniador, apàtic a la meva causa,*

Actor Jove: Què?

Aprenent: Em sembla que ja ho tinc.

*Hamlet: ...no puc dir res, ni tan sols per un Rei
a qui s'ha fet una abjecta injustícia
sobre la seva vida i possessions.*

Actor Jove: Què és el que tens?

Aprenent: Crec que això no és prosa.

Actor Jove: Com?

Aprenent: Crec que és vers.

Actor Jove: Vers?

Hamlet: ¿Sóc un covard?

Aprenent: (En realitat respon a Actor Jove) Sí.

Actor Jove: Art major o menor.

Aprenent: Major, major. Deu o onze síl·labes per vers com a mínim.

Hamlet: ¿Qui em tracta...

Actor Jove: Qui / em / trac / ta

Aprenent: Quatre síl·labes.

Hamlet: *...de canalla i em fueyteja el rostre?*

Actor Jove: de / ca / na / lla / i / em / fu / e / te / ja / el / ros / tre ?

(Hamlet treu un mòbil i comença a marcar un número)

Actor Jove: no quadra res.

Aprenent: Estem contant malament.

Actor Jove: Per què?

Aprenent: Cal tenir en compte la cesura i les elisions.

Actor Jove: Ah.

Aprenent: Primer hemistiqui: “qui em tracta de canalla”

(Hamlet espera que algú contesti però salta el contestador automàtic: “Benvingut al contestador automàtic del rei Hamlet, en aquests moments s’ha majestat està ocupada, deixi el missatge en sentir el senyal”)

Actor Jove: Segon hemistiqui: “i em fueyteja el rostre”

(Sona la senyal del contestador)

*Hamlet: (deixa el missatge) ¿Qui m’estira del nas i em fa empassar mentides
fins al fons del pulmons? ¿Qui m’ho fa, tot això?*

Aprenent: Parla en versos de deu síl·labes.

Actor Jove: És clar!

Hamlet: Ha, ‘swounds, I shoul take it in my face?

Aprenent: Què passa ara?

Actor Jove: Espera, em sembla que en algun d’aquest calaixos he vist alguns subtítols.

Aprenent: Porta.

(Aprenent i Actor Jove treuen uns subtítols de sota la taula i els van mostrant a mesura que Hamlet parla)

Hamlet: But I am pigeon-livered and lack gall

To make oppression bitter, or ere this

Actor Jove: (*Posant els accents*) to make oppression, ta-ta, ta-ta...

Aprenent: Què fas ara, encara ens sentirà.

Actor Jove: La clàusula.

Aprenent: Quina clàusula?

Actor Jove: La clàusula rítmica.

Hamlet: I should ha'fatted all the region kites

With this slave's offal. Bloody, bawdy villain!

Actor Jove: I should.

Aprenent: Ta-ta.

Actor Jove: Són iambs.

Hamlet: Remorless, treacherous, lecherous, kindless villain!

(Hamlet s'estira damunt la taula sota la qual estan amagats Actor Jove i Aprenent, queda mirant el sostre)

Actor Jove: No queden més subtítols.

Hamlet: O, vengeance!

Actor Jove: Això ho he entès!

Aprenent: És tot un personatge aquest Hamlet.

(Se sent plorar)

Actor Jove: Crec que és el moment per marxar.

Aprenent: Creus que ens podem arrossegar fins la porta?

Actor Jove: Jo no em quedo aquí ni n segon més.

Aprenent: I si ens veu?

Actor Jove: Està negat de llàgrimes.

Aprenent: Que Déu ens protegeixi.

(Comencen a sortir)

Aprenent: El cabrón utilitza el pentametre iambic.

Actor Jove: Així qualsevol!

(Marxen, Hamlet resta sol)

Hamlet: *¿Com puc ser tan estúpid? Això sí que està bé:*

*que jo, que sóc fill d'un pare assassinat,
esperonat pel cel i per l'infern a la venjança,
m'hagi de desfogar amb paraules, com si fos una puta,
i em conformi maleint com una meuca,
com una prostituta. Ah, quina fàstic!
Vinga, cervell! He sentit dir
que alguns culpables, asseguts al teatre,
per la mateixa força de l'escena,
han sentit la seva ànima agitar-se
fins arribar a confessar els seus pecats.*

*L'assassinat, tot i no tenir llengua, sap parlar
Amb un òrgan miraculós. Faré que aquests actors
Interpretin l'escena de l'assassinat del meu pare
al davant del meu oncle. Li observaré l'esguard,
el sondaré fins al dolor; si s'estremeix,
ja sabré que he de fer. L'esperit que vaig veure
podia ser un dimoni, i el dimoni bé pot
assumir formes agradables; sí, i potser,
per la meva flaqueza i melangia,
ell que és tan poderós amb aquests esperits
em vol fer condemnar amb aquests enganys.
vull tenir proves més concretes. L'obra serà el parany
per atrapar la consciència del Rei.*

*(S'asseu damunt el cavallet de fusta i comença a cantar entre dents: "Pobret, pobret cavallet,
ja ningú no recorda al cavallet")*

Escena V

(Tornem a estar a la sala on s'estan els actors. Arriben esbufegant el jove actor i l'aprenent)

Jove Actor: No us ho creureu...

Aprenent: En vers, parla en vers!!

Jove actriu: Qui?

Actriu Principal: De què...?

Primer Actor: No podíeu sortir! No vull ni pensar què hagués pogut passar si us agafen!

Jove actor: Hem estat a l'habitació del jove Hamlet...

Aprenent: I l'hem sentit parlar!

Jove actor: Sí, i –no us ho perdeu- el tio parla en vers!

Jove Actriu: Impossible!

Jove Actor: Us ho juro!

Primer Actor: Tan se val! Assagem d'una puta vegada?

Actriu Principal: Sí, estaria bé per variar.

Primer Actor: Doncs au, comenceu a repassar els vostres textos perquè la funció és demà.

Tots: Merda, joder, sempre igual, així no es pot fer bé.

Primer Actor: Silenci. Comencem. Quan vulguis, noi.

Aprenent: *(Tremolós)* *Supliquem la vostra clemència*

per a...

(Silenci)

Primer Actor: Què passa?

Aprenent: M'he quedat en blanc.

Actor Jove: Collons.

Aprenent: Ja està, m'ha vingut, m'ha vingut.

Primer Actor: Doncs torna-hi.

Aprenent: *Supliquem la vostra clemència*

per a nosaltres i per al drama.

(Silenci)

Primer Actor: Què passa ara?

Aprenent: M'he tornat a quedar en blanc.

Primer Actor: Escolta noi, no pot ser que en un parlament de tres ratlles t'hagis queda en blanc
dues vegades.

Actor Jove: A la primera i a la segona ratlla.

Jove Actriu: Calla.

Primer Actor: Va torna-hi.

Aprenent: *Supliquem la vostra clemència*

per a nosaltres i per al drama,

escolteu-nos, doncs...

(Silenci)

Primer Actor: Un altre cop?

Actor Jove: Cony, faltava la tercera.

Primer Actor: no m'agrada donar-li la raó a aquest d'aquí, però la té. Si es tractés de cagar-la,
enlloc de clavar-la, series el millor.

Aprenent: Aquest matí m'ho sabia.

Primer Actor: Mira noi, això no m'importa gens.

Actriu Principal: No cal ser tan dur.

Primer Actor: Torna-hi.

Aprenent: *Supliquem la vostra clemència*

per a nosaltres i per al drama,

escolteu-nos, doncs amb clemència.

No som aquells que som,

som aquells que hem estat.

No fem el que fem,

repetim allò que ja ha estat fet.

*No diem el que diem,
diem allò que ja s'ha dit.
Som ombres fugisseres de la memòria
i tanmateix som la memòria crua de veus del passat.
Perquè jo vaig estar a Creta i vaig veure les llàgrimes d'Ariadna, i el seu lament
es podia tocar.
Perquè jo sóc la cara d'aquell tio que va despertar del seu malson i va veure que
no hi havia ningú.
Perquè vaig salpar amb Ahab per buscar el Leviatan blanc, i en els seus ulls hi
vaig veure el monstre.
Perquè vaig tenir els ulls ensangonats d'Edip a les mans, quan aquest va deixar de
ser cec.
Perquè és la nostra suor la que cada dia és presa per res, és de les nostres vides
que us burleu, són els nostres treballs d'amor perduts el que ens estem jugant cada
vespre.
Accepteu el que hem estat i no mateu el que serem.
Perquè serè Rei de Minos
Príncep de Dinamarca.
Hereu destronat a Polònia
Bufo en mig de la tempesta
Transvestit a Il·líria
Vagabund expectant
I Tot això serem si la vostra misericòrdia ens deixa.
Escolteu-nos doncs sens cap queixa
o feu-nos callar, si no us agrada, fins l'eternitat.*

(Silenci. Tots miren Primer Actor)

Primer Actor: Mira, noi, no ha estat malament del tot, eh? Tens ingeni, però pensant-m'ho millor...

Actriu Principal: Actuem davant del rei.

Primer Actor: Sí, el millor és que tallem una miqueta, eh?

Aprenent: Però ja me'l sé de memòria.

Primer Actor: Sí, sí, molt bé, un gran esforç.

Actor Jove: Jo ho deixaria en tres ratlles.

Primer Actor: Sí, és veritat, molt bé. Tres ratlles són perfectes per a un pròleg! Va, no posis aquesta cara noi. Vinga, anem per la primera escena. Tu (*a Actor Jove*), de moment, fes-me l'ombra.

Actor Jove: Està bé.

Primer Actor: I tu estimada interpretaràs la reina, com sempre. Començarem pel teu parlament.

Actriu Principal: Sempre hem d'assajar les mateixes escenes?

Primer Actor: Però si tu mateixa deies ahir que assagem poc!

Actriu Principal: És igual.

Jove Actriu: Si voleu podem...

Actriu Principal: No, he dit que és igual.

(Es col·loquen en posició)

Actriu Principal: *Que la lluna i el sol ens permetin comptar tants de viatges com aquest abans l'amor no se'ns acabi*

Primer Actor: Suposo que això no ho penses dir així!

Actriu Principal: Com?

Aprenent: Ha sonat bé, no?

Actriu Principal: Em sembla que és millor que callis.

Primer Actor: A veure, calma, utilitzem el sentit comú.

Actriu Principal: És que crec que el meu personatge...

Primer Actor: El teu què?

Actor Jove: El seu personatge.

Primer Actor: Tu calla.

Actriu Principal: Vull dir, com diria una reina aquesta frase?

Primer Actor: Collonut.

Actriu Principal: Què passa?

Primer Actor: Puta mare.

Actor Jove: Està intentant construir el seu personatge, no?

Jove Actriu: Oh, oh.

Primer Actor: *(A Actriu Principal)* Jo he parlat alguna vegada...!

Actor Jove: El personatge.

Primer Actor: *(A Actor Jove)* Jo a tu què et vaig dir el primer dia?

Actor Jove: Que el personatge no existeix.

Primer Actor: Aleshores?

Actor Jove: Em pensava que era una mena de broma de la companyia.

Aprenent: A mi no me la van fer aquesta broma.

Jove Actriu: si ens passem una hora discutint no assajarem mai.

Primer Actor: És veritat.

Actriu Principal: Doncs au, va, dirigeix-me.

Primer Actor: Està bé. Que et quedi clar perquè no ho penso tornar a dir: el puto personatge no existeix. Només són unes línies que hauries de procurar dir en veu alta, unes accions físiques que si em deixes acabarem trobant i una situació que hauries d'interpretar com quan eres petita i t'imaginaves que viatjaves al centre de la terra.

Actor Jove: Al centre de la terra?

Primer Actor: No ho has fet mai?

Actor Jove: Home... Una vegada vaig fantasiejar que em follava la Tyra Banks.

Primer Actor: M'agrada més la...

Actriu Principal: Eo! Estic aquí.

Primer Actor: Ah, sí. A veure. Per començar simplement digues la teva frase, sense posar-hi ni treure-hi res. Dient justament el que vols dir.

Actriu Principal: *(Torna a dir el seu parlament)* És que no acabo d'entendre el significat.

Primer Actor: Ni falta que fa.

Actor Jove: Com?

Jove Actriu: És necessari que estiguis interrompent cada cinc minuts?

Actor Jove: És que és un escàndol .

Aprenent: Ella té raó. *(referint-se a la jove actriu)*

Primer Actor: No us preocupeu, acaba de sortir de Westpoint. *(Es refereix a Actor Jove)*

Aprenent: De Westpoint?

Jove Actriu: Tu no has vist mai pelis de l'oeste?

Aprenent: No.

Jove Actriu: Vaja.

Actriu Principal: Eo, alguna idea?

Primer Actor: *(Exploitant)* Jo ja estic fart de que se'm qüestionin a cada cinc minuts. Si no confieu en mi el millor seria que ho deixéssim estar. Estic fins als putos collons.

Actriu Principal: Està bé, està bé, però...

Actor Jove: Jo també estic fins als collons.

Actriu Principal: *(A Actor Jove)* Eh, eo, estava parlant jo!

Actor Jove: Ho sento, què?

Actriu Principal: No, no, és igual. Sempre em talles.

Primer Actor: Oh no! Sisplau, un altre cop el numeret de "estava parlant jo" no, sisplau.

Actriu Principal: Vale, a la puta merda.

Primer Actor: Sí, és clar, aquí tothom té collons per engegar-ho tot a la merda, no? Què fàcil.

Doncs la puta veritat és que per llançar les coses a les escombraries no fan falta collons. Fan falta collons per fer coses, per afrontar-se a coses, per dir coses, per trobar recursos quan no hi ha recursos, fa falta collons per no acceptar la merda, la puta merda que a cada segon que passa estem a punt de tragar-nos.

Jove Actriu. Jo ja no... *(Plora)*

Actor Jove: Què passa?

Jove Actriu: No ho sé, jo pensava...

Primer Actor: Jo no et vaig prometre res.

Actriu Principal: Potser t'imaginaves...

Actor Jove: El model de companyia ideal.

Aprenent: A la merda.

Jove Actriu: Estic farta d'arrossegar-me pel món sense que ningú ens faci puto cas. Estic farta de covards de merda que no s'atreveixen a arriscar-se per res. Inclòs el puto model neoliberal s'ha introduït als teatres. Ara, a part de la funcionaris de merda, també hi ha els buròcrates de merda.

Primer Actor: A la merda!

Jove Actriu: Sí.

Primer Actor: Apliquen el model de préstec bancari.

Actriu Principal: Com un puto banc.

Jove Actriu: Les putes peles.

Actriu Principal: Diners.

Jove Actriu: Vols pasta?

Aprenent: Doncs demostra que no la necessites.

Actriu Principal: Vols promoció?

Primer Actor: doncs demostra que no la necessites.

Actor Jove: Jo em vaig vendre la Yamaha, quan ho penso...

Jove Actriu: Per què?

Actor Jove: Joder, aquest em va dir que si invertia en la companyia...

Primer Actor: Eh! Eh! Que jo encara no he tirat la tovallola.

Actriu Principal: doncs no queden gaires coses per fer.

Jove Actriu: A veure, hem enviat cartes, faxes i dossiers a absolutament tots els programadors. I quan dic a tots, vull dir que jo, personalment, he escrit les quasi 200 cartes, les he personalitzades una a una, he comprat els sobres i segells necessaris, he escrit les quasi 200 direccions i les he portat a correus.

Primer Actor: Jo vaig enviar els mails.

Jove Actriu: Però és que després, he trucat un a un a cadascun d'aquests programadors. Això vol dir que si hi ha 200 programadors, i que per aconseguir parlar amb un d'ells són necessàries un promig de tres trucades, he realitzat unes 600 trucades.

Aprenent: I?

Jove Actriu: Només s'han dignat a dir que si poden vindran.

Actor Jove: Però la feina d'un programador, a part del fet obvi de programar, no és veure obres programables?

Primer Actor: Si u tinguessis un teatre a qui programaries, a nosaltres o a qualsevol d'aquestes obres comercials?

Aprenent: Però en aquestes obres surten actors que s'ho han currat molt.

Actriu Principal: Penso que podria haver-hi espai per a tothom.

Actor Jove: Ja, però què passa quan els pocs bolos que hi ha fora de la capital estan ocupats per les grans escuderies?

Jove Actriu: Les grans escuderies?

Actor Jove: Sí, com a les motos, que guanyen els que tenen més pasta per formar els millors equips i comprar les millors màquines.

Primer Actor: Sí, però ells són uns mercenaris.

Actriu Principal: Oh sí, és clar, nosaltres som una companyia de merda.

Primer Actor: Doncs sí, i no em colleu més perquè ja n'estic ben fart. Us penseu que és fàcil fer el que faig?

Aprenent: Si almenys tinguéssim alguna subvenció.

Primer Actor: Ja ho he provat mil vegades. Només he aconseguit les migues de les migues de les migues del pastís.

Actriu Principal: Ningú ens ha invitat a la festa.

Primer Actor: Tu espera.

Jove Actriu: Què vol dir?

Primer Actor: No es desfaran de mi tan fàcilment.

Actor Jove: Bé, com a mínim crec que s'estan fent coses, s'estan obrint teatres.

Primer Actor: Com?

Actor Jove: Dic...

Primer Actor: Per favor.

Actriu Principal: Tu, Wespoint?

Aprenent: Això no ho he acabat de pillar.

Jove Actriu: Sí, home.

Actriu Principal: Que no vas al cine?

Actor Jove: Bé, jo encara no he vist res al Nacional que m'hagi agradat, però...

Primer Actor: Però què?

Actor Jove: La gestió no està mal.

Jove Actriu: Ah no, crec que les coses s'han anat de mare. Aquí ningú mou un dit per menys
d'una quantitat que contempli set xifres.

Primer Actor: Mira, la gestió teatral en aquest país és una puta merda.

Actriu Principal: en poques coses estariem tan d'acord.

Primer Actor: Em cago en els 9000 milions que va costar el Nacional.

Aprenent: Els lavabos són lletjos.

Actor Jove: Home, però això no és important.

Actriu Principal: Home, si han costat 9000 milions...

Primer Actor: Em cago en els 6000 milions que ha costat el Lliure.

Aprenent: Espero que almenys l'acústica sigui bona.

Primer Actor: Em cago en els 4000 milions que ha costat l'Institut del Teatre perquè hi estudiïn
quatre gilipolles amb dicció forçada i hi donin classe dos o tres professors amateurs
que no tenen ous per muntar obres de veritat!

Primer Actor: Em cago en els 700 milions de pressupost per temporada que necessita el
Nacional per muntar les seves obres.

Actor Jove: Allò val 700 milions?

Primer Actor: Els directors deuen cobrar lo seu.

Aprenent: I els actors, perquè jo...

Primer Actor: Em cago en Déu perquè un teatre com el Lliure digui que no podrà pagar les factures de la llum si no rep 400 quilos per temporada.

Actriu Principal: Per cert, ens han tornat a tallar el telèfon del local.

Primer Actor: Seria tota una ironia si ara ens truqués algun programador. *(Riuen)*

Jove Actriu: I els polítics de merda?

Actriu Principal: Oh sí.

Jove Actriu: Com es pot fer el ridícul d'una manera tan espantosa? Van tenir deu anys per desxifrar el milionari model de finançament del Lliure, i s'han hagut d'esperar a que estigué acabat? Per favor.

Primer Actor: Això té un nom: incompetència.

Actriu Principal: I nosaltres estem en mans d'aquests gestors.

Jove Actriu: Se li exigeix més a un lampista.

Actor Jove: Què?

Jove Actriu: O a un paleta, collons!

Aprenent: Què passa?

Jove Actriu: El que han fet és una chapussa, com la majoria de les coses.

Primer Actor: Ja.

Jove Actriu: Se li exigeix més al tio que t'instal·la la calefacció, o no?

Aprenent: Sí, és clar, és un professional i voldràs que et garanteixi, ja que són els teus diners, que el tema funcionarà, que té alguna idea del que està fent, que hi ha pensat a fons i aplicarà els seus coneixements.

Actriu Principal: I els 9000 milions de Liceu?

Jove Actriu: És igual, no ens fem mala sang.

(sentim de fons marxés militar, i crits marcial)

Jove Actriu: No m'agrada, no m'agrada el que passa.

Primer Actor: Crec que hauríem de continuar amb l'assaig, encara que després de tot això...

Actor Jove: No, no, continuem.

Primer Actor: Bé doncs, recolzat a la cadira. T'estàs morint. I tu estimada...

Actor Jove: Com ho faig això de morir-me?

Primer Actor: No facis gaire cosa, que si comences a fer encara ens faràs riure.

Actor Jove: Però...

Primer Actor: La gent ja ha vist com el teu germà t'enverinava, ja sap que t'estàs morint, no cal que facis res.

Actor Jove: Però aleshores qualsevol podria...

Primer Actor: Qualsevol que sàpiga tenir la boca tancada.

Actor Jove: Visca la subtilitat.

Primer Actor: A tu estimada, et proposo que li refresquis la cara amb un mocador humit de colònia.

Actriu Principal: Vale.

(Es preparen. Actriu Principal diu el seu parlament, però separant l'acció física de les paraules)

Primer Actor: No, no. Precisament si hem buscat una acció física és perquè et puguis oblidar de "com he de dir el text" i et concentris purament en l'acció. Deixa que el text sorgeixi a través de les accions.

(Aquest cop Actriu Principal ho fa bé)

Primer Actor: Seguí!

Actor Jove: *Ben aviat, amor, us hauré de deixar:*

les meves facultats disminueixen;

però, després de mi, vós viureu en el món

honorada, estimada, i és possible

que sigui amb un marit amable.

Primer Actor: A veure!

Actor Jove: Què? Què? Què tal? Bé, no? Ho he clavet bastant.

Primer Actor: A veure! Què signifiquen tots aquests tons afectats i aquesta veueta?

Actor Jove: Bé, potser hi ha hagut una “coma alta” que hagués hagut de ser intremiça, però crec que la Martina m’hagués posat, com a mínim, un vuit.

Aprenent: Qui?

Actor Jove. La Martina, la meva professora de veu i cos.

Jove Actriu: Ja, però això no és una classe.

Actor Jove: Bé, cal dir que, jo, per a actuar bé, abans necessito calentar. Tampoc molt, no creieu. Amb un parell d’horetetes és suficient.

Primer Actor: *(Irònic)* Sí, i un massatget, no?

Actor Jove: Imprescindible, això és imprescindible.

Primer Actor: A veure! Anem per parts. Primer de tot oblidat de totes aquestes comes altes, mitges, baixes o com els hi diguis.

Actor Jove: Però...

Primer Actor: Anem a clarificar la situació.

Actor Jove: Això és fàcil: m’estic morint.

Primer Actor: Això és a més a més, però a que esteu jugant tu i la teva dona.

Actor Jove: A, ja sé per on vas, potser no t’ha agradat la veu. És que he fet la respiració costo-diafragmàtico-abdominal, però també puc treure el so pel colze.

Primer Actor: Sí, i jo pel cul! Serà possible?

Actor Jove: Escolta, que la Martina...

Primer Actor: No, escolta tu. No vull saber que diu la Martina, vull saber que dius tu.

Actor Jove: Està bé. Però si no tinc aquests recursos, què faig?

Primer Actor: Aquesta inseguretats és bona. Sorpren-te a tu mateix. Què li estàs dient a la teva nena?

Actor Jove: A la reina?

Primer Actor: Sí, però no pensis “Oh, és una reina” Pensa... Tu has tingut novia? Si? Aleshores saps què és parlar amb una tia a soles, no? Amb intimitat.

Actor Jove: Sí. Vale.

(Actor Jove diu el seu parlament sense cridar)

Primer Actor: Molt millor.

Actor Jove: Crec que li vol dir que quan ell mori, ella ha de refer la seva vida. Vol morir sabent que ella, en el futur serà feliç.

Primer Actor: Sí, sí, no paris.

Actor Jove: Suposo que està trist...

Primer Actor: no, no, no, no fiquis adjectius d'aquests. Simplement digues-li com li diries a la teva novia.

Actor Jove: No ho sé.

Primer Actor: Millor, sorprèn-te. No vagis a dir-li d'una determinada manera.

(Actor Jove, ara, interpreta molt bé l'escena i, en acabar, tots aplaudeixen)

Primer Actor: Collonut.

Actriu Principal: Tio, com ho has fet?

Actor Jove: És que quan m'he trobat davant d'ella m'han entrat ganes de plorar, però he pensat que si li tenia que dir el que li tenia que dir era millor que no ho veies i...

Jove Actriu: I els altres quan assagem?

Actriu Principal: Per cert, aquest s'ha quedat sobtat. *(Es refereix a Aprenent)*

Actor Jove: Hòstia, és veritat.

Primer Actor: És igual, el pobre noi va de cul.

Jove Actriu: Sí, a més, em sembla que per les nits no dorm gaire.

Actriu Principal: Ah no?

Jove Actriu: No, crec que estudia.

Primer Actor: Estudia?

Jove Actriu: Sí, repassa una i altra vegada el pròleg.

Primer Actor: Vaja, potser m'he precipitat abans.

Actor Jove: Ahir em va dir que el seu somni és tenir la seva companyia i escriure les seves pròpies obres.

Actriu Principal: Vaja, no es conforma amb poc.

Actor Jove: Potser que el desperta'm, no?

Jove Actriu: Sí, però no et passis.

Actor Jove: És clar.

(S'hi acosta amb compte, però el desperta de cop amb un crit)

Aprenent: Ah, ah, ah.

Actor Jove: Què passa?

Actriu Principal: Calma, calma.

Aprenent: Cabrón, cabrón. Estava somiant.

Primer Actor: Ah sí?

Aprenent: Sí, el pitjor malson de la meva vida.

Jove Actriu: Doncs explica'l, cony.

Aprenent: Jo era tot sol a escena, el teatre era ple de gom a gom: ni una cadira buida.

Actor Jove: Això sempre fa por.

Aprenent: Espera. El públic...

Jove Actriu: Què?

Aprenent: Eren tots programadors.

Primer Actor: Aleshores sí que era un somni.

Aprenent: Jo estava allà dret, amb els 300 o Jove 400 programadors mirant-me fixament i, alhora, agitant els seus contractes de forma suau però perceptible. Aleshores se suposava que jo havia d'iniciar el pròleg de l'obra..., però em posava molt nerviós i em quedava en blanc.

Actriu Principal: Realment és un malson.

Aprenent: Aleshores els programadors començaven a cridar i escopir. I això que tots havien entrat gratis.

Primer Actor: *(Comença a fer reverències a programadors imaginaris)* Sí, sí, és clar, passi, dues invitacions. *(S'adona que els altres el miren)* Perdoneu, és que m'he ficat en la història...

Aprenent: Aleshores jo me la treia, i just quan començava a pixar-me damunt un paio de la primera fila, m'ha despertat aquest.

(Hamlet apareix per darrera)

Actriu Principal: Bé, no et preocupis. Només ha estat un somni.

Aprenent: Un somni molt real.

Jove Actriu: L'inconscient no pot diferenciar el què t'has imaginat i el què realment has viscut.

Aprenent: O sigui que m'he alliberat? És com si ho hagués fet? Aleshores què és millor ser o no ser?

(Hamlet sembla tenir una epifania, tots s'adonen de la seva presència)

Aprenent: Ostres...

Primer Actor: Bé, potser estem fent massa soroll, s'ha fet de nit i...

(Hamlet fa un gest perquè calli i marxa pensatiu)

Primer Actor: *(Fa una reverència)* Adéu príncep Hamlet.

Actriu Principal: Pilota.

Primer Actor: Et recordo que avui has menjat gràcies a ell.

Aprenent: Creieu que haurà sentit lo dels programadors?

Actor Jove: Esperem que no.

Primer Actor: Bé, crec que ha arribat l'hora d'anar al llit. Millor estar frescos per demà.

Actriu Principal: Esperem que tot vagi bé.

Primer Actor: Repasseu els vostres parlaments, ocupeu-vos del que està a les vostres mans i no us preocupeu de res més.

(Fosc)

Escena VI

(El mateix espai. De nit. L'aprenent està assegut sobre una manta a terra, lleugerament separat de la resta d'actors que dormen)

Aprenent *(en veu baixa perquè no el sentin)*.:

Accepteu el què hem estat i no mateu el què serem.

No mateu el què serem... El què sere...

Perquè seré Rei de Minos... Minos, seré rei de Minos...

Príncep de Dinamarca.

Hereu destronat a Polònia... Hereu destronat, destronat

Bufó en mig de la tempesta

Vagabund expectant

I Tot això serem si la vostra misericòrdia ens deixa.

Escolteu-nos doncs sens cap queixa

o feu-nos callar, si no us agrada, fins l'eternitat.

Jove Actriu: *(Acostant-se per darrera)* Buuuu! Què fas?

Aprenent: Mira... Potser molestava?

Jove Actriu: No tranquil. No podia dormir.

Aprenent: Ja...

Jove Actriu: És estrany tot plegat, no creus?

Aprenent: Sí, suposo...

Aprenent: Nervios?

Aprenent: Aterrit.

Jove Actriu: No pateixis, no tornaran a intentar obrir-te la caixa.

Aprenent: Ah! No... Això no em preocupa.

Jove Actriu: I doncs?

Aprenent: Demà.

Jove Actriu: Demà, què?

Aprenent: L'obra.

Jove Actriu: Estàs nerviós per l'obra?

(Aprenent assenteix amb el cap)

Jove Actriu: Però perquè? Vull dir, que jo també em poso nerviosa però als deus minuts abans d'entrar a escena. La nit abans... *(riu)*

(Aprenent fa per marxar)

Jove Actriu: *(aturant-lo)* Ho sento, no pretenia riure'm de tu. Per cert... deixem veure que hi duus a la caixa? *(Riu. Aprenent torna a fer l'acció de marxar)* Perdona'm de debò... Però no em diràs que no entens la meva curiositat?

Aprenent: La caixa és meua no crec que l'interessi a ningú saber el que hi duc.

Jove Actriu: Ell *(es refereix a Jove Actor)* i jo he estat apostant.

Aprenent: Apostant? Sobre què?

Jove Actriu: Sobre tu.

Aprenent: Sobre...

Jove Actriu: Sobre la teua caixa. Ell diu que hi duus revistes guarres i utensilis sexuals de dubtós gust.

Aprenent: *(Mirant al llit de Actor Jove)* Imbècil.

Jove Actriu: En canvi jo penso que hi duus cartes d'amor, d'alguna admiradora secreta que...

Aprenent: *(la mira malament)* Cartes d'amor?

Jove Actriu: Esta bé, reconec que també penso que hi duus revistes guarres aquí dins.

Aprenent: El que faltava.

Jove Actriu: Segur que les hi duus.

Aprenent: Que no.

Jove Actriu: I en nits com aquesta les agafes sense fer soroll i...

Aprenent: Prou, que no et dic! *(pausa)* Si tu ensenyo...

Jove Actriu: Sí!

Aprenent: Sí, que?

Jove Actriu: Que sí, que no diré res, que sí que t'ho prometo!

Aprenent: El que jo volia dir, és que si jo t'ensenyo la meva (*treu la maleta*) tu m'ensenyas la teva... (*pauasa*) Era broma. Només et demano que no li ensenyis a ningú. (*Aprenent dubta de si obrir la capsa o no. Finalment l'obra i d'ella en treu una bola de paper de plata, un mòbil, tres boles de paper, una taronja mig podrida, dos encenedors, i quatre tomàquets esclafats.*)

Jove Actriu: Què és això?

Aprenent: Són les coses que m'han llençat a l'escenari mentre actuava. Si més no les que em van tocar.

(*Jove Actriu assenyala el mòbil*)

Aprenent: L'any passat. A Llavaneres... No era mal paio per això.

Jove Actriu: Com ho saps?

Aprenent: Em va trucar per recuperar el mòbil.

Jove Actriu: I tu que li vas dir?

Aprenent: Que se'n oblidés. Però que em vindria molt de gust que em comentés quins aspectes de la meva interpretació no li havien agradat.

Jove Actriu: I ho va fer?

Aprenent: Fins hi tot em va acabar convencent que havia fet be llençant-me'l.

Jove Actriu: Encara parreu?

Aprenent: Es va acabar la bateria. Mira. (*Aprenent li ensenya la cicatriu al cap*)

Jove Actriu: Uuuuh! Està bé, però fixa't en això. (*Jove Actriu li ensenya un senyal que té a una espatlla*) 6 punts de sutura.

Aprenent: Com t'ho vas fer?

Jove Actriu: Anant de bolos amb un infantil. Em va caure un focus. Era petit, però tres centímetres més a l'esquerra i no ho explico.

Aprenent: Interessant... Però mira això (*li ensenya el braç*) Impressionada eh?

Jove Actriu: Com t'ho vas fer?

Aprenent: En una gira on anava com a tècnic. En una sala de merda col·locant els canals del dimer, de cop i volta zas! Descàrrega de 10.000 volts. Toca.

Jove Actriu: Sembla formatge gratinat. *(pausa)* Però si no hi ha sang...

Aprenent: En tens una de millor?

Jove Actriu: La Passió, fa tres anys, entre l'escena del suïcidi de Judes i la resurrecció, vaig perdre la virginitat als camerinos.

Aprenent: No!

Jove Actriu: Sí.

Aprenent: De que feies?

Jove Actriu: De verge Maria.

Aprenent: Collons *(trenca a riure)* I ara em diràs que l'afortunat feia de...

(Jove Actriuriu)

Aprenent: Però per favor això és pecat mortal, un incest, un....

Jove Actriu: Vols veure la cicatriu?

Aprenent: *(pausa)* La....

Jove Actriu: Mira. *(es descorda els botons de la camisa i ensenya el cor)* Em va deixar a les dues setmanes per un altre.

Aprenent: Maria Magdalena?

Jove Actriu: Sant Josep.

Aprenent: Joder. Gent de teatre... ja se sap.

Jove Actriu: *(mira els diferents objectes)* I perquè els guardes?

Aprenent: No ho sé... Per recordar, suposo. Per saber que encara he de millorar molt.

Jove Actriu: Per això assajaves?

Aprenent: *(fa que sí amb el cap)* Tu tens sort, saps?

Jove Actriu: Jo?

Aprenent: Tens talent.

Jove Actriu: Jo no hi crec en el talent.

Aprenent: Diga-li talent, instint, facilitat o sort. És igual. Hi ha qui ho té, i hi ha qui no.

Jove Actriu: Tot anirà bé demà. I si no podràs afegir coses a la teva col·lecció.

(Aprenent fa per guardar les coses. Jove Actriu mira dins la capsa)

Jove Actriu: I això? *(En treu una rosa seca)*

Aprenent: Ma mare suposo...

Jove Actriu: Com ho saps?

Aprenent: Va ser el dia que va venir. Tot i que em va dir que ella no havia estat.

Jove Actriu: I perquè no l'has tret amb la resta de coses?

Aprenent: No té cap importància.

Jove Actriu: Bé que la guardes.

Aprenent: M'agrada pensar que me la va llençar algú a qui realment vaig agradar. No vull dir que em disgusti pensar que fos ma mare qui... ja m'entens. Però és més fàcil continuar amb això si penso que vaig agradar algú encara que només fos per un instant, un segon.

Jove Actriu: Un actor em va dir una vegada que quan ell actuava, ho feia només per a una persona. Jo em pensava que seria la dona, o la mare, ja saps.. Per ell em va dir que quan restava a l'escenari sabia del cert que hi havia algú entre el públic que realment l'estava entenent, una única persona que era capaç d'apreciar i comprendre tots els detalls de la seva interpretació, i que ell es limitava a actuar per aquesta persona. Aquell dia tu i la "teva" persona us va trobar.

(Deixa la rosa a la capsa. Li fa un peto i marxa al llit. Aprenent es queda ,mirant la caixa. Fosc. Sentim veus de fons, corredisses, un estrany vent entra a la habitació, una vent que duu les veus de molts Hamlets, sentim el "ser o no ser" del Laurence Olivier, de Carmelo Bene, de Jonh Gieulud, De Gerad Depardieu, sentim Hamlets russos, africans, italians, etc. Finalment silenci)

Escena VII

(De nit. Tots els actors dormen als seus llits. Es va fent a poc a poc de dia. Mentre la llum va encenent-se divisem una figura negra asseguda al llit del Primer Actor i Actriu Principal. És Hamlet. Té al costat un megàfon. De cop l'agafa, l'enfoca cap a Primer Actor i...)

Hamlet: (Cridant pel megàfon) Recita aquell fragment si et plau com te l'he dit jo, com si et balles sobre la llengua!

Primer Actor: (cridant) Hòstia!!

(Tots es desperten de cop)

Hamlet: Però si l'has de dir cridant tal com fan molts actors més val que els doni a recitar a un pregoner!

(El primer actor s'aixeca ràpidament , així com tota la companyia que comença a vestir-se , rentar-se la cara, anar al lavabo etc.)

Hamlet: I no serris gaire l'aire amb les mans, així. Tracta'l més aviat amb gentilesa, perquè fins hi tot en el mateix torrent, en la tempestat, i per dir-ho d'alguna manera en el remolí de la passió, has d'adquirir i produir una temprança que hi doni suavitat. Ah, m'ofèn a l'ànima mateixa sentir un xicot d'aquests, tumultuós i emperrucat, esquinçant i esparracant una passió i exhortant els que seuen al pati, la majoria dels quals no és capaç d'entendre res més que les pantomimes incongruents i el soroll. Un individu així, jo el faria fuetejar per exagerar el paper de Targamant i per fer més d'Herodes que el mateix Herodes. No ho facis, t'ho prego.

(Hamlet va seguint el personatge del Primer Actor per tota l'escena. Un cop tothom s'ha anat vestint aniran preparant l'escena per a la representació. Els actors contrauran un teatre vist per darrera, i començaran a maquillar-se disfressar-se etc)

Primer Actor: Altesa, us ho garanteixo.

Hamlet: Tampoc no has de ser massa insípid; fes que et guii la teva pròpia discreció. Harmonitza el gest amb la paraula i la paraula amb el gest, amb aquesta

observació especial: no desbordis la modèstia de la Natura, perquè qualsevol exageració s'allunya dels propòsits del teatre, que ha tingut i té encara (agafa el megàfon) la finalitat d'oferir un mirall ala naturalesa, mostrar a la virtut la seva pròpia figura i al vici la seva pròpia imatge, i a cada època i generació la seva forma i el seu estil propis. Ara bé: si això s'exagera o s'amorteix, per més que faci riure als que no entenen, entristeix als que tenen seny, i la censura d'un d'aquests us ha d'importar més que tot un temple ple dels altres. Ah, he vist actuar a comedians –i n'he sentit lloar d'altres- , que , per no dir-ho d'una manera profana, sense tenir accents ni gesticulacions cristianes, ni paganes, ni tan sols humanes, es movien estufats bramaven de tal manera que em feien pensar que havien estat creats per aprenents de la Natura que no en sabien gaire, perquè imitaven la humanitat d'una manera totalment inhumana.

Primer Actor: Espero que nosaltres hàgim reformat tot això amb una mica de decència, senyor.

Hamlet: Ah, reformar-ho del tot. I no permeteu que els que representin papers còmics parlin més del compte, perquè n'hi ha alguns que es posen a riure només per fer riure un cert nombre d'espectadors estúpids, encara que en aquell moment calgui tenir en compte alguna qüestió important de l'obra. Això és una canallada, i demostra que els actors que es comporten així tenen un ambició ben lamentable. Au vinga prepareu-vos. (marxa)

Aprenent: Doncs jo sempre he trobat simpàtica a la Lina Morgan.

Primer Actor: La mare que el va parir! La mare que el va parir!

Actriu Principal: Que li passa ara?

primer Actor: Ho heu notat? Ho heu notat?

Aprenent: Què?

Primer Actor: En prosa! El molt cabron s'ha dirigit a mi en prosa!

Jove actor: Hòstia, ara que ho dius...

Primer actor: ¡Què passa, que no sóc prou digne perquè el senyors em faci unes rimes? Eh?

Merda!

(Llarga pausa on tothom comença a fer la seva feina. L'escena ara és, sense que hi hagi hagut cap mena de pausa, un teatre vist per darrera, és a dir, una boca on divisem en el fons al públic i podem veure l'escenografia per la part del darrera)

Actriu Principal: *(a Jove Actriu mentre es posa el vestit)* Apreta més! Apreta més!

Aprenent: S'ha fos una bombeta.

Actor Jove: N'hi ha més a la caixa.

Primer Actor: Molt bé nois. Sí bé és cert que representarem un text que potser no ens inspira, va
recordar...

Actriu Principal: *(a Jove Actriu)* Aquesta faldilla? Vols dir?

Aprenent: No les trobo! A quina caixa?

Actor Jove: A la vermella!

Primer Actor: ...val recordar que som actors i actrius d'una important companyia, que si bé no
es troba en el seu millor moment...

Aprenent: *(a Actor Jove)* Has convidat algú?

Actor Jove: Al meus pares. Però no crec que vinguin, això els hi queda un pèl lluny.

Aprenent: ja...

Primer Actor: ...que si bé no es troba en el seu millor moment...

Jove Actriu: Quina corona?

Actriu Principal: La que sembla que dugui pedres precioses, fa més de reina.

Aprenent: No crec que em vinguin a veure a mi tampoc.

Primer Actor: Que us donguin a tots! *(surt. Tots miren com marxa. Tot seguit miren a Actor Jove)*

Actor Jove: Ei, que jo no he dit res, ara.

Aprenent: Actors, quin personal...

Jove Actriu: Quan queda?

Actriu Principal: Deu minuts!

Actor Jove: jo no he fet els meus exercicis d'escalfament!

Primer Actor: *(entrant)* Exercicis d'escalfament?

Jove Actriu: Creieu que vindrà algun programador?

Actor Jove: Els programadors....Aquesta gent no anirien a veure una obra de teatre encara que la fecin al lavabo de casa seva i s'estiguessin cagant!

(Tota la companyiariu. De cop se n'adonen de la presència del públic real de la sala i de la possibilitat que entre la gent hi hagi un programador)

Actriu Principal: No home no...

Primer Actor: Però que dius!

Jove Actriu: Els programadors... Una gent de puta mare!

Aprenent: I entesos en teatre eh!

Tots: Ui Sí, sí....entesos...

(van mirant al públic de reüll)

Primer Actor: De puta mare...

Jove Actriu: Sí, sí...

Primer Actor: Algú ha vist la meva cassaca vermella?

Actor Jove: *(fent exercicis per escalfa la veu)* MAEIOU, MAEIOU!

Jove Actriu: Merda! No m'he maquillat encara.

Actor Jove: MAEIOU, MAEIOU!

Actriu Principal: Passem text?

Aprenent: Ara no, que em poso molt nerviós!

Primer Actor: La meva cassaca vermella! Algú l'ha vista?

Actriu Principal: Passem text cony!

Actor Jove: MAEIOU, MSAEIOU!

Aprenent: *(mentre es vesteix)* Supliquem la vostra clemència per a nosaltres i pel el drama.

Escolteu-nos doncs, amb paciència.

Actor Jove: MAEIOU, MAEIOU!

Jove Actriu: Pintallavis?

Actriu Principal: A l'estoig!

Aprenent: Jo ja he acabat!

Actriu Principal: Cari! Ara et toca a tu!

Primer Actor: No trobo la cassaca vermella!

Actor Jove: MAEIOU, MAEIOU!

Primer Actor: Si no para el mato.

Actriu Principal: Text ! Passa text!

Primer Actor: Collons... *La quàdriga de Febus ha donat trenta voltes*

a les ones saledes de Neptú i a l'esfera de Tel.lus,

i ja trenta dotzenes de llunes han donat

amb claror manllevada dotze cops, trenat voltes

d'ençà del dia que l'amor va unir les nostres ànimes

i que Himeneu ens va lligar les mans amb els vincles sagrats.

(va buscant mentre va dient el text)

Actor Jove: MAEIOU, MAEIOU!

Aprenent: *(També comença a fer exercicis.)* MMMMMMMMMMMMMMMMM

Jove Actriu: Aquest color?

Actriu Principal: Més fosc. *(busca entre l'estoig)* Aquest t'anirà millor.

(Entren trompetes i timbals. Marxa danesa. Entren el Rei, la Reina, Poloni, Ofèlia, Rosencratz, Guildenstern i altres nobles del seguici amb la Guàrdia reial portant torxes. Tot allò que passi entre el públic de la cort ho sentirem de lluny. El que els actors ometin entre bambalines ho faran en veu baixa, i mai serà sentit per el públic de la cort, creant així tres espais diferenciats, el públic en la ficció, el que passa damunt de l'escenari de ficció i el que passa entre bambalines)

Rei: *¿Com està el nostre Hamlet?*

Hamlet: *Molt bé, a fe. Faig com el camaleó: menjo l'aire carregat de promeses. No podeu alimentar així als vostres capons.*

Rei: *No he entès res de la teva resposta, Hamlet. Aquestes paraules teves no venien a tomb.*

Aprenent: *(Damunt l'escena de Hamlet i el Rei)* Ja entra el públic!

(sentim els diàlegs i sorolls de fons)

Actriu Principal: *(passant text)* *Que la lluna i el sol ens permetin comptar*

tants de viatges com aquest abans que l'amor no se'ns acabi.

Però, pobre de mi! Ara us veig tant malalt,

tan lluny de l'alegria i de com abans éreu,

que tinc por. Tanmateix no us entristiu:

Primer Actor: La puta cassaca! On és?! On és!!

Aprenent: *(agafa una estampeta de la butxaca i li fa un petó)*

Actriu Jove: No sabia que tinguessis devoció pels Sants.

Actor Jove: MAEIOU, MAEIOU!

Aprenent: *(ensenyant-la)* És una foto del Julio Manrique.

Jove Actriu: Ah...

Actriu Principal: *...la meva por, milord, no és prou per entristir-vos.*

Quan les dones estimen, tenen por.

La nostre por i el nostre amor sumen igual:

o bé no en tenim mai, o sempre en tenim molt.

Les prové de l'amor que us tinc, vós ja les coneixeu;

doncs, gran com ell sento la meva por.

Allà on els dubtes més petits fa que hi creixi la por

hi creixerà també l'amor.

(Al fons de l'escenari veiem a Primer Actor trobant la cassaca vermella. Troba també la corona i tots el vestuari que li farà falta per a vestir-se de rei. Es fa fosc a l'escenari i un únic focus agafa a Primer Actor, que es traurà la roba que porta lentament fins a quedar-se despullat, i després agafarà el vestuari de rei poc a poc i se'l, anirà posant com si d'un vestit reial es tractes. Finalment és posa la corona. Comença a caminar i veiem que ho fa de manera diferent,

més a poca poc, amb més presència. L'actor ha esdevingut personatge en aquest lapsus. La llum torna a il·luminar tota l'escena)

Actor Jove: MAEIOU, MAEIUO, MAEIOU!

Aprenent: AAAHHH MMMMMMM, AAAAH!

(Entra Poloni)

Poloni: *(veien l'estranya escena que té davant)* Molt bé. Veig que per més que ho intenti mai serè capaç de respectar-los. Els faig saber que l'entreteniment no pot demorar-se més d'un minut. Tothom és al seu lloc. Inclòs sa Majestat. No cal dir que jo aniria amb molt de compte amb tot allò que es diu o es faci a l'obra. M'he llegit l'obra la Mort de Gonzago i després d'haver-lo passat per sàvies mans l'hem considerat un text òptim per a la seva representació. Facin-t'ho bé, si això els és possible. Molta sort.

Actor Jove: Molta merda!*(Poloni es gira bruscament)*

Actor Jove: És el que cal dir. Molta merda. Diuen que donar sort, duu malastrugança.

Poloni: Insisteixo doncs: Molta sort. *(surt)*

Actor Jove: Fill de puta... Però no patim l'obra ja ha passat per la censura i ha estat aprovada, no hem de patir per res.

Primer Actor: No crec que hagin llegit els retocs de Hamlet, però tan se val. Veniu tots aquí.

(S'agafen tots de les mans fent un cercle)

(De fons sentim l'escena entre Hamlet i Ofèlia)

Hamlet: *senyora, ¿puc reposar a la vostra falda?*

Ofèlia: *No, milord.*

Hamlet: *Vull dir el cap a la vostra falda.*

Ofèlia: *Sí, milord.*

Hamlet: *¿Us pensàveu que volia fer alguna cosa lletja?*

Ofèlia: *No em pensava res, milord.*

Hamlet: *És una bona idea jeure entre les cames de els noies.*

Ofèlia: ¿Què dieu, milord?

Hamlet: Res.

Ofèlia: Esteu de broma, milord?

Hamlet: ¿Qui, jo?

Ofèlia: Sí, milord.

Hamlet: Oh, Déu! Només sóc el vostre bufó.. ¿Què ha de fer un home sinó estar content? Mireu la cara d'alegria que té la meva mare, i encara no fa dues hores que el meu pare és mort.

Ofèlia: No, ja fa dues vegades dos mesos, milord.

Primer Actor: (Mentre ho fan sentim de fons l'escena entre Hamlet i Ofèlia) Tanquem els ulls, respirem tres cops

Hamlet: Tant de temps? Doncs així que porti dol el dimoni, i jo em faré un vestit de marta gibelina. Déu del Cel! Mort de fa dos mesos i encara no està oblidat! Aleshores ens queda l'esperança que la memòria d'un gran home li sobrevisqui durant mig any, però per la Mare de Déu, haurà de deixar dit que li construeixin esglésies o, si no, s'haurà de conformar que tothom l'oblidi, com el cavallet de fusta que té un epitaflí que diu: "Pobret, pobret cavallet, ja ningú no recorda al cavallet"

Primer Actor: No callarà no... (respira profundament. Es fa un silenci, tots segueixen en rotllana, agafats de la mà amb els ulls tancats i el cap cot) Tot i les nostres diferències, tot i que han estat dies durs, ara sortirem a l'escenari i tot això desapareixerà. Tornarem a ser allò que hem estat sempre. Oblidem les diferències, oblidem tots els obstacles que ens han dut fins aquí, i intentem recordar perquè estem on estem, perquè en un moment donat de les nostres vides vam voler dedicar-nos a això i no a ser dentistes, paletes, periodistes, o jugadors de golf? Com es possible que la necessitat d'estar dalt d'un escenari ens porti a atrevessar exercicis, guerres i morts. I quan tinguem clar aquest moment, quan hàgim vist realment quan i on vam prendre aquesta decisió sortim a escena i passem-nos- ho bé. Vinga!

(Tots se separen. Hi ha un moment de pausa. Tots miren a l'aprenent que està amb els ulls tancats. Somriu i surt a escena. Entra el pròleg)

Aprenent: *Supliquem la vostra clemència*

*per a nosaltres i per el drama,
escolteu-nos doncs, amb paciència.*

(surt)

Aprenent: *(en veu baixa perquè no el senti el públic)* L'he clavat, l'he clavat! No me equivocat en cap paraula! Ho heu vist? ho heu vist?!!

Actor principal: Sí, noi sí, però tampoc cal emocionar-se, eh!

Hamlet: *¿és un pròleg això, o la inscripció d'un anell?*

(Tots es queden callats)

Aprenent: Us ho vaig dir! Us vaig dir que era massa curt, joder!

Actor jove: Va calma...

Aprenent: Merda!

Ofèlia: *És un discurs breu, milord.*

Hamlet: *Com l'amor d'una dona.*

Actor Jove: *(referint-se a Hamlet)* Ara l'ha clavat el xaval! Sí senyor!

Jove Actriu: Serà imbècil!

Actor Principal: Calleu, cony! Concentració! Vinga estimada, ens toca sortir.

(Entren dos actors, el Rei i la Reina)

Primer Actor **Rei**: *La quàdriga de Febus ha donat trenta voltes*

*a les ones salades de Neptú i a l'esfera de Tel.lus,
i ja trenta dotzenes de llunes han donat
amb claror manllevada dotze cops, trenat voltes
d'ençà del dia que l'amor va unir les nostres ànimes
i que Himeneu ens va lligar les mans amb els vincles sagrats.*

Actor Jove: S'ha de reconèixer, que quan vol és el millor!

Actriu Principal **Reina**: *Que la lluna i el sol ens permetin comptar*

tants de viatges com aquest abans que l'amor no se'ns acabi.

Però, pobre de mi! Ara us veig tant malalt,

tan lluny de l'alegria i de com abans éreu,

que tinc por. Tanmateix no us entristiu:

Jove actriu: *(a aprenent)* Ei felicitats! Ho has fet de molt bè!

Aprenent: T'ho creus? Massa curt, oi?

Jove Actriu: No de debò, més val començar a poc a poc. T'han llençat res?

Aprenent: No.

Jove actriu: Ho veus! És un principi. Un molt bon principi.

Actriu Principal **Reina**: *(Sempre damunt del text que els actors diuen entre bambalines)*

...la meva por, milord, no és prou per entristir-vos.

Quan les dones estimen, tenen por.

La nostre por i el nostre amor sumen igual:

o bé no en tenim mai, o sempre en tenim molt.

Les prové de l'amor que us tinc, vós ja les coneixeu;

doncs, gran com ell sento la meva por.

Jove Actriu: *(a Actor Jove)* Com va?

Actor Jove: Bé, van bé. Un pèl ràpid, però bé.

Actriu Principal **Reina**: *(Sempre damunt del text que els actors diuen entre bambalines)*

Allà on els dubtes més petits fa que hi creixi la por

hi creixerà també l'amor.

Primer Actor **Rei**: *Ben aviat amor, us hauré de deixar:*

les meves facultats disminueixen;

però després de mi vós vivireu en el món

honorada, estimada, i és possible

quan sigui amb un marit amable.

Actor Jove: Aquest text, ja em perdonareu, és una merda!

Jove Actriu: No hi ha per tant!

Actriu Principal **Reina**: *Maleïts tots els altres!*

Una amor tal fóra traïdoria en el meu pit.

Si accepto un nou marit, sigui jo maleïda!

Jove Actriu: Vale, ho retiro! Aquest text és una monstruositat!

Actor Jove: Quan acabem li diré a ...

Aprenent: SHHHH!

Actriu Principal **Reina**: *(Sempre damunt del text que els actors diuen entre bambalines)*

Cap dona accepta un nou marit, llevat

que hagi matat al seu primer.

Hamlet: *Això és amarg com l'absenta.*

Actor Jove: Que ha estat això?

Aprenent: El Príncep Hamlet!

Jove Actriu: Què passa, és costum parlar durant la representació aquí?

Actriu Principal **Reina**: *L'impuls que ens porta a un altre matrimoni*

és sempre d'interès i mai d'amor.

I fóra com tornar a matar el primer marit

si em besessin els llavis d'un segon.

Primer Actor **Rei**: *Penso que els vostres mots són ben sincers,*

però sovint trenquem les promeses que ens fan.

Els bons propòsits són esclaus de la memòria:

forts al moment de néixer, però després són febles.

La fruita, mentre és verda, s'aguanta bé a la branca;

però quan ja és madura cau a terra.

No podem evitar que sovint oblidem

de pagar-nos els deutes que ens tenim.

El que en la passió ens hem proposat

desapareix quan la passió mor.

La violència del goig i del dolor

*mata goig i dolor quan els fa viure,
perquè si el goig s'exalta, el dolor mor
i un no res converteix goig en dolor, o dolor en goig.*

Jove Actriu: Per cert, quines línies ha posat Hamlet?

Actor Jove: Què?

Jove Actriu: Hamlet ha modificat part de l'obra, però...

Actor Jove: La part que jo surto! Quan li arravato la corona al rei. Abans li clavava un ganivet,
ara m'ha fet que li tiri un líquid a l'orella.

Jove Actriu: Que què?

Actor Jove: Un líquid, una espècie de verí?

Jove Actriu: I perquè?

Actor Jove: No sé noia, aquí qui més qui menys es creu Shakespeare.

Actor Principal **Rei**: *(Sempre damunt del text que els actors diuen entre bambalines)*

*El món no durarà per sempre, i per això no és gens estrany
que la Fortuna faci modificar l'amor.*

*Encara és un assumpte per resoldre
qui guia a qui, l'amor o la Fortuna.*

*Quan cau un home gran, li fugen els amics,
i quan el pobre es torna gran, els enemics li són amics.*

És així com l'amor va seguint a la Fortuna.

*Sempre tenen amics els que no en necessiten;
qui en té necessitat, si busca un fals amic
immediatament trobarà un enemic.*

*Però per acabar allà on he començat:
el desig i el destí van per camins tan diferents
com per fer fracassar els nostres propòsits
dels nostres pensaments sempre van pel seu compte.*

Vós no penseu tenir un segon marit,

*però aquest pensament se us morirà
quan el primer se us hagi mort.*

Actriu Principal **Reina**: *Que la terra no em doni nodriment, ni llum, ni cel
que nit i dia em negui repòs i esbargiment,
que es torni desesper tota esperança,
que el meu destí sigui només una presó,
i que un poder contrari em vingui a veure
per fer tornar de dol, el rostre de la joia,
si, després de ser vídua, sóc l'esposa d'un altre.*

Hamlet: ¿I que passaria si trenques el jurament?

Aprenent: Ho ha tornat a fer! Ho ha tornat a fer!!

Actor Jove: Vaya un tio mal educat el Hamlet aquest!

Jove Actriu: Que algú li digui que calli!

Primer Actor **Rei**: *És un gran jurament. Amor deixeu-me sol;
la ment se m'abalteix i voldria enganyar
amb un son aquest dia tediós.*

Aprenent: *(mirant als que estan actuant)* Jo no sé com poden aguantar a l'escenari sense dir res!

Actor Jove: No diràn res, però la cara de mala llet que porten! Ara només falta que soni un mòbil!

Actriu Principal **Reina**: *Doncs que el son us bressoli l'esperit
i que cap desacord no es posi mai entre nosaltres.*

(Surt. Ell s'adorm)

Hamlet: Senyora ¿què us sembla aquest drama?

Primera Actriu: *(Entrant entre bambalines)* Aquest tio és un mal educat!!

Reina: Em sembla que la dama fa un excés de promeses.

Primera Actriu: Fixa't, no calla, no!

Hamlet: Sí. però les complirà.

Rei: ¿Ja saps l'argument? ¿No hi ha res d'inofensiu?

Hamlet: No, no, només fan broma, enverinen de broma; res d'ofensiu, de cap manera.

Actor Jove: Surto ja?

Primera Actriu: No espera com a mínim a què calli!

Rei: *¿Quin títol té aquesta obra?*

Jove Actor: *Joder...*

Hamlet: La ratera. Redéu, és retòrica. L'escena representa un assassinat comès a Viena. El Duc es diu Gonzago i la seva dona Baptista. De seguida ho veureu. És una història de canalles, però ¿què hi fa? No afecta ni a la vostra Majestat, ni cap dels que tenim l'ànima lliure. Qui sigui frare que prengui l'espelma. Nosaltres no ens hem de preocupar de res.

Actor Jove: A la merda, ja n'estic fart! Jo entro!

(Entra Actor Jove Lucià)

Hamlet: Aquest és un tal Lucià, parent del Rei.

Ofèlia: Milord, feu molt bé el paper de cor.

Jove Actriu: A veure si com a mínim pillà l'indirecte, joder!

Hamlet: Podria fer d'interpret entre vós i el vostre enamorat, si pogués veure festejar les marionetes.

Ofèlia: Sou molt agut milord, sou molt agut.

Hamlet: Us costaria algun gemec esmussar-me la punta.

Aprenent: Pobre Ciscu, no sap si començar o no?

Jove Actriu: ¿Què fa?

Aprenent: Fa ganyotes, i coses rares!

Jove Actriu: Què?

Aprenent: El què sents, el pobre ja no sap que més fer!

Primera Actriu: "Tablas" A aquest xicot li falten "tablas"!

Ofèlia: Més agudes i pitjor sentit.

Hamlet: Millor i pitjor, com en el matrimoni. Comença assessí! Redéu. deixa de fer ganyotes i comença. Au vingà, el corb que gralla, ja demana venjança cridant.

Aprenent: Per fi!

Actor Jove **Lucià**: *Pensaments negres, mans capacitades,*

metzina eficient, temps avinent,

bona oportunitat, ningú no em veu.

Tu, beuratge podrit, d'herbes collides a mitjanit, amb l'anatema d'Hècate,

maleït tres vegades i tres vegades verinós,

de màgia inherent i poder perillós,

usurpa ara mateix la visa saludable.

(li vessa el verí a l'orella)

(Hamlet puja a escena)

Jove actriu: Què passa ara?

Aprenent: *(histèric)* Ha pujat! Hamlet Ha pujat a l'escenari!

Jove Actriu: Redeu la que es liarà!!

Hamlet: L'enverina en el jardí per robar-li la corona. El rei es diu Gonzago, i la història es conserva, escrita en un italià molt elegant. Ara tot seguit, veureu com l'assassí obté l'amor de la dona de Gonzago.

Ofèlia: El Rei s'ha alçat!

Primera Actriu: Que passa ara?

Aprenent: El rei s'ha aixecat!

Hamlet: ¿Què, espantat per foc sense bales?

Reina: ¿Com us trobeu milord?

Poloni: Suspeneu la funció!

Rei: Porteu-me llum. Fora!

Aprenent: El rei marxa!!

Actriu Principal: Com que marxa? Si no hem acabat!!

Jove Actriu: Ei, que encara no he sortit! No he sortit!

Poloni: Llum. llum, llum!

(Entren a bambalines l'Actor Jove i el Primer Actor)

Actor Jove: Aquest tio és un fill de puta! Un fill de puta!!

Primer Actor: En ma vida m'han tractat així! Però que collons té al cap aquest cony de Príncep?

Jove Actriu: (*A Actor Jove*) Estàs bé?

Actor Jove: Humiliant! T'asseguro que ha estat humiliant!!

Primer Actor: Porto molts anys en aquest ofici, i mai –repeteixo- mai, m'havien tractat així!! A mi, que he estat en els millors teatre d'Europa! A mi que he...

(sentim passes militars que s'acosten Al moment entra un regiment de soldat comandats per Poloni)

Primer Actor: Espero que vingui a disculpar-se en nom de...

Poloni: (*treu un paper i llegeix*) En nom del rei de Dinamarca, els faig saber que han estat acusat d'alta traïció, i que queden arrestats a l'espera d'un judici.

Primer Actor: Què?

Actriu Principal: Alta traïció?

Aprenent: Què passa?

(Els soldats comencen a agafar als actors mentre aquest criden i es resisteixen sense entendre que passa)

Escena VIII

(Tots estan asseguts per terra, emmanillats. Es una habitació fosca que només te un punt de llum. De fons sentim soldats rient i xerrant, i hi podem veure les seves ombres movent-se.)

Primer Actor: No ho entenc! Us juro que no ho entenc!

Jove Actriu: Però què cony ha passat? Què fem aquí?

Actor Jove: No ho sé, però Poloni no feia cara d'estar jugant.

Aprenent: No és gens normal el què ha fet el rei aixecant-se de cop.

Actriu Principal: Però què hem dit?

Primer Actor: No ho sé, però això no fa gens de gràcia.

Actor Jove:*(als soldats que els vigilen)* Ei, vosaltres! Deixeu-nos sortir d'aquí collons! No hem fet res!!

(Sentim riure els soldats)

Jove Actriu: Tenim drets nosaltres! M'heu sentit: drets!!

Primer Actor: Estic segur que als actors de FOCUS això no els hi passa!!

Actor Jove: Tenim dret a un advocat! M'heu sentit?

Actriu Principal: Tu tens advocat?

Actor Jove: A l'Associació d'Actors i Directors t'ofereixen ajuda legal!

Primer Actor: Pots comptar...

(es fa un silenci)

Actriu Principal: Què passa ara?

Actor Jove: Potser això de l'advocat...

(Veiem per les ombres que hi ha moviment. Una figura entra a l'habitació, és el rei Claudi. Una vegada hi és ordena als soldats que es retirin. Claudi camina a poc a poc, els mira lentament)

Primer Actor: Majestat...

Claudi: *(fa un gest perquè calli)* Com?

(Pausa)

Claudi: Com?

Primer Actor: Majestat nosaltres...

Claudi: *(es gira per comprovar que estan sols)* Vostès sabeu del meu secret. Sabeu que ho vaig fer, però com? Com és possible?

Primer Actor: Nosaltres majestat no...

Claudi: Ara tan se val. Desconec quin fou el vostre propòsit alhora de posar en escena allò que vau posar en escena. El xantatge, potser la promesa d'una vida millor... Tan se val, perquè morireu i ningú sabrà la veritat! Desapareixereu i ningú no es preguntarà que va ser de la companyia d'actors. I el meu secret serà enterrat amb vosaltres.

Primer Actor: Quin secret? De què parla?

Claudi: És lloable que intentis actuar en fins l'últim alè de vida però...

Actriu Principal: Nosaltres no hem fet res. Vam representar l'obra que el príncep Hamlet va voler, amb els canvis que ells ens va donar, nosaltres ens hem limitat a fer allò que ens han dit!

Claudi: El príncep Hamlet?

Primer Actor: Sí! preguntí-li, preguntí-li tot!

Claudi: No puc preguntar res a una persona que ja no pot contestar. Hamlet és de camí a Anglaterra, i si Déu vol no tornarà. Així doncs la jugada encara és més rodona, una nit i per fi moriran les ombres del dubte que planejaven sobre la meva persona.

Primer Actor: majestat si us plau...

Claudi: El desenllaç de la vostra obra ja està dictat. Moriu doncs i desapareixeu de la memòria dels temps, perquè jo Claudi, pugui regnar. *(Surt. Veiem la seva ombra marxar. Els soldats es tornen al seu lloc)*

(Hi ha un llarg moment de pausa. Tots resten immòbils. Des cop la jove Actriu trenca a plorar.

Tots van cap a ella menys l'actor jove que queda quiet. De cop aquest comença a riure com un boig.)

Primer Actor: Prou!

(Actor Jove no para de riure)

Primer Actor: Para de riure!

Actriu Principal: Es pot saber què li passa? S'ha tornat boig?

Actor Jove: No ho enteneu? *(riu)*

Primer Actor: Para, per l'amor de Déu!!

Actor Jove: Teatre polític!! *(riu)*

Primer Actor: De què cony parla!

Actriu Principal: Hem de parlar d'això ara?

Actor Jove: No volíem fer teatre polític i precisament estem aquí per haver-ne fet! *(riu)*

Primer Actor: Però què dius? De què parles?

Actriu Principal: Nosaltres mai! Mai hem fet...

Aprenent: Té raó! Ara ho entenc!

Actor Jove: Que no ho veieu? No em representat la Mort de Gonzago, hem representat la mort del rei Hamlet a mans del seu germà Claudi!

Jove Actriu: Hem representat un assassinat davant el seu assassí!

Aprenent: No, hem representat un cop d'estat daven el mateix dictador!

Primer Actor: Però de què parleu?

Actor Jove: Perquè Hamlet ens va dir que representéssim l'obra? eh?

Primer Actor: Doncs perquè li agradava!

Aprenent: És un imbècil però no té mal gust!

Primer Actor: Què vols dir amb això noi?

Actor Jove: Que Hamlet sabia que Claudi havia assassinat al seu pare.

Aprenent: I no només això, sabia com ho havia fet.

Actor Jove: Així que el molt fill de puta ens va fer fer una obra que parles d'un assassinat entre germans...

Aprenent: .. i en va canviar l'escena de l'assassinat de tal manera que fos exactament igual que com Claudi va assassinar al pare de Hamlet.

Actriu Principal: Aleshores quan ho va veure...

Actor Jove: Sí, va pensar que nosaltres sabíem que havia passat i...

Primer Actor: Déu!

Actor Jove: Hem estat l'instrument polític per a descobrir...

Primer Actor: Un ja no es pot fiar ni dels clàssics!

Actor Jove: Retiro allò que els clàssics no parlen del que passa al nostre voltant! Ho fan , joder
si ho fan!

Primer Actor: Merda!

Aprenent: Sí!

Actor Jove: Com a mínim morirem com una companyia de teatre que va estar compromesa amb
el seu temps. si se'ns recorda serem una espècie de màrtirs.

Primer Actor: Prou, no vull sentir res! res més!

Escena IX

(Mateix espai, que abans, la presó. Sentim de fons cert aire que passa. És de nit. Primer Actor i Actriu Principal dormen abraçats. Aprenent està en un racó amb un paper a la mà. Jove Actriu i Actor Jove estan asseguts l'un al costat de l'altre desperts)

Jove Actriu: M'ho havia imaginat diferent.

Actor Jove: Com?

Jove Actriu: No ho sé. Amb més respostes, amb més records. Ara només tinc preguntes per fer-me i vells somnis que no s'han fet realitat per recordar.

Actor Jove: Els somnis mai no es fan realitat.

Jove Actriu: Ara ja no ho podré saber.

Actor Jove: M'hagués agradat enamorar-me de tu.

Jove Actriu: Perquè?

Actor Jove: Ara no em sentiria sol. Tinc por.

Jove Actriu: *(riu per sota el nas)* M'hagués agradat que algú em regales la lluna. Que algú m'expliques contes abans d'anar a dormir, olorar el mar, tastar mel, estimar fins a ofegar-me.

Actor Jove: La veus? *(referint-se a la lluna)*

Jove Actriu: Més que mai.

Actor Jove: I ara, la veus? *(Aixeca el braça amb la mà oberta)*

Jove Actriu: La teva mà me la tapa.

Actor Jove: Fixa't. *(tanca el puny)* Ja la tinc. I ara tanca els ulls. *(li obre la mà i fa com si fiqués alguna cosa i amb l'altre mà ho tapa)*. No obris els ulls, la llum et podria fer mal. Espera un moment perquè ara haig de posar una lluna de mentida al cel. Que farien sinó els enamorats? *(fa veure que agafa alguna cosa de la butxaca, i bufant la llença cap enlaira.)* Ja està ja pots obrir els ulls.

(obre els ulls i mira la lluna del cel)

Actor Jove: Tu tens la de debò.

(Obre una miqueta les mans i hi mira. Somriu)

Actor Jove: Gràcies.

(En el racó l'Aprenent està xiuxiuejant el text del pròleg)

Jove Actriu: *(a l'aprenent)* El vols fer?

Aprenent: El què?

Jove Actriu: El pròleg. Sencer.

Aprenent: Tot?

Jove Actriu: Vols fer-lo o no?

Primer Actor: *(que s'ha despertat)* Deixeu al xaval en pau!

Actor Jove: Si vol fer-lo, perquè no?

Primer Actor: Perquè són les quatre del matí, collons!

Actor Jove: Ja m'és igual quina hora és!

Aprenent: *(comença a poc a poc en veu baixa)* Supliquem la vostra clemència

Jove Actriu: Molt bé! Endavant!

Primer Actor: Merda!

Actriu Principal: Va tranquil!

Aprenent: *per a nosaltres i per al drama,*
escolteu-nos, doncs amb clemència.

No som aquells què som,
som aquells què hem estat.

Actor Jove: Va sense por.

Jove Actriu: No et tallis!

Aprenent: *No fem el què fem,*
repetim allò que ja ha estat fet.

Actriu Principal: Ara, així, nano així!

(Els soldats de fora es comencen a moure)

Soldat 1: Ei que passa?

(Aprenent para de recitar)

Actor Jove: No paris!

Jove Actriu: No pots parar ara!!

Primer Actor: Va no l'animeu collons!

Aprenent:*(ara cada vegada més fort)*No diem el què diem,

diem allò que ja s'ha dit.

Actor Jove: Així!

Jove Actriu: Ben dit!

Aprenent: *Som ombres fugisseres de la memòria*

i tanmateix som la memòria crua de veus del passat.

Primer Actor: Digueu-li que pari!

Soldat 2: Pareu d'una vegada collons!

Saldat 1: Prou!

Aprenent: *Perquè jo vaig estar a Creta i vaig veure les llàgrimes d'Ariadna, i el seu lament es*

podia tocar.

Perquè jo sóc la cara d'aquell tio que va despertar del seu malson i va veure que

no hi havia ningú.

Actor Jove: L'estàs clavant, nano! L'estàs clavant!

Actriu Principal: Ara! Ara!

Aprenent: *Perquè vaig salpar amb Ahab per buscar el Leviatan blanc, i en els seus ulls hi*

vaig veure el monstre.

Perquè vaig tenir els ulls ensangonats d'Edip a les mans, quan aquest va deixar de

ser cec.

Poloni: *(des de fora)* Feu-lo callar! Prou!

Actor Jove: No paris! És el teu moment!

Jove Actriu: El teu moment!

Aprenent: *Perquè és la nostra suor la que cada dia és presa per res, és de les nostres vides que us burleu, són els nostres treballs d'amor perduts el que ens estem jugant cada vespre.*

Actriu Principal: Ho tens. És teu!

Poloni: Vosaltres ho heu volgut! Saldats!

Aprenent: *Accepteu el que hem estat i no mateu el que serem.*

Perquè serè Rei de Minos

Príncep de Dinamarca.

Primer Actor: Príncep de Dinamarca!

Actriu Principal: així! Així!

Aprenent :*Hereu destronat a Polònia*

Actor Jove: Hereu destronat a Polònia!

Primer Actor: (emocionat) Fins al final! Nano, fins al final!

Aprenent: *Bufó en mig de la tempesta*

Transvestit a Il.líria

Vagabund expectant

Jove Actriu: Sí! Ja és teu!

Actriu Principal: Bravo nano!

Aprenent: *I Tot això serem si la vostra misericòrdia ens deixa.*

Poloni: Preparats!!

Aprenent: *Escolteu-nos doncs sens cap queixa!*

Poloni: Apuntin!

Primer Actor: No t'aturis! No ho facis!

Actriu Principal: Acaba-ho fill, acaba-ho!

Actor Jove: "o feu-nos callar..."!!

Jove Actriu: Sí! Sí!

Aprenent: *...o feu-nos callar, si no us agrada, fins l'eternitat!*

Poloni: Foc!

(Fosc. sentim un so de metralletes. El so del saxo torna a irrompre a escena. Un focus va movent-se per l'escenari buscant les despulles dels actors. No veiem els seus cossos, veiem tres tomàquets, quatre boles de paper, un mòbil, una taronja mig podrida. Finalment el focus s'atura en un rosa seca.)

Fosc.

